

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

пр-кт Берестейський, 10, м. Київ, 01135, тел. (044) 481-32-21, факс (044) 481-47-96
E-mail: mon@mon.gov.ua, код ЄДРПОУ 38621185

Державна регулятора служба України

Про погодження проекту акта

Міністерство освіти і науки України відповідно до статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» після завершення процедури оприлюднення проекту акта з метою одержання зауважень і пропозицій надсилає на погодження проект Закону України «Про Національну систему кваліфікацій», розроблений на виконання кроку 137 Плану пріоритетних дій Уряду на 2024 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 лютого 2024 р. № 137-р.

- Додатки:
1. Проект акта на 25 арк., в 1 прим.
 2. Порівняльна таблиця на 21 арк., в 1 прим.
 3. Аналіз регуляторного впливу на 17 арк., в 1 прим.
 4. Інформація про оприлюднення проекту наказу на сайті МОН на 1 арк., в 1 прим.
 5. Копія наказу МОН від 13.12.2023 № 1513 на 10 арк., в 1 прим.
 6. Довідка на 1 арк., в 1 прим.

Т. в. о. Міністра

Михайло ВИННИЦЬКИЙ

Балуба І. А. 481-32-65

МОН № 1/7183п-24 від 25.04.2024

Підписав: Винницький Михайло Іван
Сертифікат: 3FAA9288358EC0030400000075A036004D91B900
Дійсний: з 25.05.2023 0:00:00 по 24.05.2025 23:59:59

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО НАЦІОНАЛЬНУ СИСТЕМУ КВАЛІФІКАЦІЙ»

Цей Закон регулює суспільні відносини, пов'язані із формуванням та розвитком системи кваліфікацій в Україні, її інтеграцією у загальноєвропейський простір кваліфікацій, визначає структуру і функціонування Національної системи кваліфікацій.

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

дескриптор рамки кваліфікацій – сформульований у термінах результатів навчання опис кваліфікаційного рівня Національної або інших рамок кваліфікацій;

кваліфікаційний центр – суб'єкт, уповноважений на оцінювання і визнання результатів навчання осіб, присвоєння/підтвердження відповідних професійних кваліфікацій та часткових професійних кваліфікацій, визнання в Україні професійних кваліфікацій, здобутих в інших країнах;

Національна рамка кваліфікацій – системний і структурований за результатами навчання ієрархічний опис кваліфікаційних рівнів, кожен з яких визначається відповідним набором дескрипторів;

Національна система кваліфікацій – сукупність інституцій, правових норм та інших елементів, визначених законодавством, що регулюють формування і розвиток освітніх та професійних кваліфікацій, їх відповідність потребам людини, суспільства і ринку праці;

освітня кваліфікація (повна освітня кваліфікація) – визнана закладом освіти чи іншим уповноваженим суб'єктом освітньої діяльності та засвідчена відповідним документом про освіту цілісна сукупність встановлених освітньою програмою компетентностей та здобутих особою результатів навчання;

оцінювання – встановлення відповідності сукупності здобутих особою результатів навчання вимогам стандарту освіти, освітньої програми, професійного стандарту, що дає підстави для присудження, присвоєння, підтвердження або визнання кваліфікації;

професійна кваліфікація (повна професійна кваліфікація) – визнана або присвоєна чи підтверджена суб'єктом, уповноваженим на це законодавством, та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою

МОН № 1/7183п-24 від 25.04.2024

Підписав: Винницький Михайло Іван

Сертифікат: 3FAA9288358EC0030400000075A036004D91B900

Дійсний: з 25.05.2023 0:00:00 по 24.05.2025 23:59:59

компетентностей та/або результатів навчання, що дає змогу здійснювати всі трудові функції, визначені для такої професійної кваліфікації відповідним професійним стандартом;

професійний стандарт – затверджені у встановленому порядку вимоги до компетентностей працівників, що слугують основою для формування професійних кваліфікацій;

процедури у сфері кваліфікацій – розроблення стандартів освіти та професійних стандартів, оцінювання результатів навчання, присудження, присвоєння, підтвердження, визнання кваліфікацій;

регульована професія (професія, для якої запроваджене додаткове регулювання) – професія, у межах якої доступ до професійної діяльності, крім наявності освіти відповідного рівня за відповідною професією чи спеціальністю, визначається законом або міжнародним договором;

рівень Національної рамки кваліфікацій – структурна одиниця Національної рамки кваліфікацій, що визначається певною сукупністю результатів навчання, які є характерними для кваліфікацій відповідного рівня;

часткова освітня кваліфікація – визнана закладом освіти (науковою установою) та засвідчена відповідним документом цілісна сукупність набутих особою компетентностей та результатів навчання відповідного рівня Національної рамки кваліфікацій з числа визначених освітньою програмою певного рівня освіти;

часткова професійна кваліфікація – визнана або присвоєна/підтверджена суб'єктом, уповноваженим на це законодавством, та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання, що дає змогу здійснювати частину трудових функцій, визначених відповідним професійним стандартом.

2. Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в законах України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про професійну (професійно-технічну) освіту», «Про зайнятість населення».

Стаття 2. Сфера застосування Закону

1. Дія цього Закону поширюється на сферу освіти, праці і трудових відносин, відносини між суб'єктами Національної системи кваліфікацій, що виникають у зв'язку із забезпеченням якості, оцінюванням результатів навчання, присудженням, присвоєнням, підтвердженням, визнанням кваліфікацій.

2. Цим Законом встановлюються засади формування та функціонування Національної системи кваліфікацій.

Стаття 3. Законодавство у сфері кваліфікацій

1. Законодавство у сфері кваліфікацій в Україні ґрунтується на Конституції України та складається із цього Закону, законів України «Про освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про вищу освіту», «Про професійну (професійно-технічну) освіту», «Про зайнятість населення», «Про оплату праці», «Про охорону праці», Кодексу законів про працю України інших актів законодавства та міжнародних договорів України.

2. Якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 4. Мета та завдання Національної системи кваліфікацій

1. Метою Національної системи кваліфікацій є забезпечення регулювання суспільних відносин, пов'язаних із функціонуванням та розвитком системи кваліфікацій в Україні, відкритої та гнучкої взаємодії заінтересованих сторін у сферах освіти, праці і трудових відносин.

3. Завданнями Національної системи кваліфікацій є:

створення умов для розвитку особистості шляхом набуття нею відповідних компетентностей та кваліфікацій;

забезпечення взаємодії ринку освітніх послуг та ринку праці;

забезпечення відповідності між результатами навчання, що оцінюються, і кваліфікаціями, що присуджуються, визнаються, присвоюються та підтверджуються;

забезпечення відповідності освітніх та професійних кваліфікацій потребам людини, економіки, суспільства та ринку праці;

підвищення конкурентоздатності працівників шляхом забезпечення їх права на присвоєння, підтвердження, визнання професійних кваліфікацій;

задоволення потреб держави та ринку праці у працівниках відповідної кваліфікації для розвитку національної економіки;

запровадження оцінювання результатів навчання, здобутих шляхом формальної та/ або неформальної, та/ або інформальної освіти з метою присвоєння, підтвердження, визнання професійних кваліфікацій, часткових професійних кваліфікацій;

стимулювання навчання та професійного розвитку впродовж життя;

адаптація до норм права Європейського Союзу;

гарантування прозорості процедур у сфері кваліфікацій.

Стаття 5. Принципи організації і функціонування Національної системи кваліфікацій

1. Принципами організації та функціонування Національної системи кваліфікацій є:

відкритість – забезпечення доступу та рівноправної участі всіх заінтересованих сторін у процесах розроблення і реалізації політики, правил і процедур у сфері кваліфікацій;

прозорість – інформаційна доступність та підзвітність уповноважених органів та організацій, залучених до процесів та процедур у сфері кваліфікацій;

добросесність – послідовне дотримання законності та правил етичної поведінки всіма учасниками, залученими до прийняття рішень у сфері кваліфікацій;

неупередженість – дотримання нейтральності та об'єктивності під час проведення процедур у сфері кваліфікацій;

гнучкість – перегляд стандартів освіти, професійних стандартів і рамок кваліфікацій із метою досягнення їх кращої відповідності потребам ринку праці, економіки і суспільства;

рівність – забезпечення рівного доступу до здобуття, присудження, присвоєння, підтвердження, визнання кваліфікацій для осіб незалежно від їхньої статі, етнічного чи соціального походження, майнового стану, релігійних чи світоглядних переконань, інших ознак;

інклюзивність – гарантований доступ до проходження процедур у сфері кваліфікацій, що базується на принципах недискримінації, врахування багатоманітності людини, ефективного залучення та включення всіх суб'єктів Національної системи кваліфікацій;

узгодженість – адаптація Національної системи кваліфікацій до норм права Європейського Союзу;

міжсекторальність – забезпечення ефективної взаємодії всіх заінтересованих сторін.

Стаття 6. Структура Національної системи кваліфікацій

1. Національна система кваліфікацій складається з:

актів законодавства;

органів управління у сфері кваліфікацій;

суб'єктів Національної системи кваліфікацій;

Національної рамки кваліфікацій;

кваліфікацій;

галузевих рамок кваліфікацій;

стандартів освіти;

професійних стандартів;

Єдиного реєстру кваліфікацій;

інших елементів, визначених законодавством.

2. Суб'єктами Національної системи кваліфікацій є галузеві ради з розвитку професійних кваліфікацій, кваліфікаційні центри, а також організації роботодавців, їх об'єднання, професійні асоціації, професійні спілки, їх об'єднання, заклади освіти та інші суб'єкти освітньої діяльності, фізичні особи, які здобувають кваліфікації, інші заінтересовані суб'єкти, що діють у сфері кваліфікацій.

РОЗДІЛ II. РАМКИ КВАЛІФІКАЦІЇ, СТАНДАРТИ, ЄДИНИЙ РЕЄСТР КВАЛІФІКАЦІЙ

Стаття 7. Національна рамка кваліфікацій

1. Національна рамка кваліфікацій є основою системи кваліфікацій, слугує для проєктування освітніх та професійних кваліфікацій з метою забезпечення їх зрозумілості, якості, порівняння та визнання.

Національна рамка кваліфікацій призначена для впорядкування освітніх і професійних кваліфікацій, а також для використання органами державної влади та органами місцевого самоврядування, установами та організаціями, закладами освіти, роботодавцями, галузевими радами з розвитку професійних кваліфікацій професійними асоціаціями, юридичними та фізичними особами під час формування, ідентифікації, співставлення, присвоєння, підтвердження, визнання і розвитку кваліфікацій (освітніх та професійних, повних та часткових), розроблення стандартів освіти та професійних стандартів.

Кількість кваліфікаційних рівнів Національної рамки кваліфікацій відповідає кількості рівнів Європейської рамки кваліфікацій.

2. Національна рамка кваліфікацій запроваджується з метою гармонізації норм законодавства у сферах освіти і соціально-трудова відносин, сприяння національному та міжнародному визнанню кваліфікацій, здобутих в Україні, налагодження ефективної взаємодії ринку освітніх послуг і ринку праці.

3. Національна рамка кваліфікацій, її дескриптори затверджуються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки. Національне агентство кваліфікацій формує пропозиції щодо оновлення Національної рамки кваліфікацій та здійснює моніторинг актуальності Національної рамки кваліфікацій.

Стаття 8. Галузеві рамки кваліфікацій

1. Галузева рамка кваліфікацій – ієрархічна система кваліфікаційних рівнів та їх опис, призначена для впорядкування кваліфікацій, характерних для певної галузі (галузей).

2. Галузеві рамки кваліфікацій розробляються за необхідності органами державної влади, галузевими об'єднаннями організацій роботодавців, галузевими радами з розвитку професійних кваліфікацій, професійними асоціаціями, іншими заінтересованими суб'єктами з власної ініціативи у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України за поданням Національного агентства кваліфікацій.

3. Галузеві рамки кваліфікацій використовуються для формування, ідентифікації, співвіднесення, присвоєння та визнання кваліфікацій у певній галузі (галузях), у тому числі на міжнародному рівні. Рівні галузевої рамки кваліфікацій співвідносяться з відповідними рівнями Національної рамки кваліфікацій.

4. Галузеві рамки кваліфікацій затверджуються Національним агентством кваліфікацій у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Професійні стандарти

1. Професійні стандарти слугують основою для формування кваліфікацій, враховуються при розробленні стандартів освіти, освітніх (освітньо-професійних) програм підготовки здобувачів відповідних рівнів освіти, програм професійного розвитку працівників.

2. Професійні стандарти можуть розроблятися роботодавцями, їх організаціями та об'єднаннями, органами державної влади, науковими установами, галузевими радами з розвитку професійних кваліфікацій, професійними асоціаціями, закладами освіти, громадськими об'єднаннями та іншими заінтересованими суб'єктами.

3. Порядок розроблення, введення в дію та перегляду професійних стандартів розробляється Національним агентством кваліфікацій та затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Професійні стандарти вносяться Національним агентством кваліфікацій до Єдиного реєстру кваліфікацій.

5. Затвердження професійного стандарту є підставою для перегляду стандартів освіти та освітніх програм з метою їх гармонізації.

Стаття 10. Єдиний реєстр кваліфікацій

1. Єдиний реєстр кваліфікацій – інтегрована інформаційно-комунікаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, захист, ведення обліку, відображення, оброблення реєстрових даних про кваліфікації та професії (види занять, професійні назви робіт).

2. Єдиний реєстр кваліфікацій містить інформацію про кваліфікації, професії (види занять, професійні назви робіт), професійні стандарти, кваліфікаційні центри, галузеві рамки кваліфікацій та інші пов'язані відомості у сфері кваліфікацій відповідно до законодавства.

3. Порядок формування та ведення Єдиного реєстру кваліфікацій, його складники, інформація про них та її обсяг визначаються положенням про Єдиний реєстр кваліфікацій. Положення про Єдиний реєстр кваліфікацій розробляється Національним агентством кваліфікацій відповідно цього Закону та затверджується Кабінетом Міністрів України.

4. Володільцем Єдиного реєстру кваліфікацій та виключних майнових прав на програмне забезпечення Єдиного реєстру кваліфікацій є держава.

Держателем та адміністратором Єдиного реєстру кваліфікацій від імені держави є Національне агентство кваліфікацій.

5. Інформація, що міститься в Єдиному реєстрі кваліфікацій, є публічною, доступною для фізичних та юридичних осіб, подається у формі відкритих даних, у тому числі з урахуванням потреб осіб з порушенням зору, крім тієї, що належить до персональних даних та інформації з обмеженим доступом.

6. Безоплатний і вільний доступ осіб до інформації, що міститься в Єдиному реєстрі кваліфікацій, здійснюється через офіційний вебсайт Національного агентства кваліфікацій.

РОЗДІЛ III. УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ КВАЛІФІКАЦІЙ

Стаття 11. Органи управління у сфері кваліфікацій

1 Органами управління у сфері кваліфікацій є Кабінет Міністрів України, центральні органи виконавчої влади, Національне агентство кваліфікацій.

Стаття 12. Повноваження Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України:

забезпечує проведення державної політики у сфері кваліфікацій;

видає в межах своїх повноважень нормативно-правові акти у сфері кваліфікацій;

затверджує Національну рамку кваліфікацій за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки;

затверджує статут, умови та розміри оплати праці Національного агентства кваліфікацій, граничну чисельність його секретаріату;

затверджує порядок розроблення та затвердження галузевих рамок кваліфікацій за поданням Національного агентства кваліфікацій;

затверджує порядок розроблення, введення в дію та перегляду професійних стандартів за поданням Національного агентства кваліфікацій;

затверджує положення про Єдиний реєстр кваліфікацій за поданням Національного агентства кваліфікацій;

затверджує порядок акредитації кваліфікаційних центрів за поданням Національного агентства кваліфікацій;

затверджує порядок присвоєння та підтвердження професійних кваліфікацій кваліфікаційними центрами за поданням Національного агентства кваліфікацій;

затверджує порядок визнання в Україні професійних кваліфікацій, здобутих в інших країнах, за поданням Національного агентства кваліфікацій;

затверджує перелік робіт (посад), що не потребують наявності в особи професійної або часткової професійної кваліфікації, за поданням Національного агентства кваліфікацій;

здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

Стаття 13. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки:

здійснює формування та реалізацію державної політики у сфері освітніх кваліфікацій;

подає на затвердження Кабінету Міністрів України Національну рамку кваліфікацій;

здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

Стаття 14. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері праці, трудових відносин і зайнятості населення:

здійснює формування та реалізацію державної політики у сфері професійних кваліфікацій;

здійснює аналіз щодо попиту та пропонування робочої сили на ринку праці та його потреби у професійних кваліфікаціях;

здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

Стаття 15. Повноваження інших центральних органів виконавчої влади

1. Інші центральні органи виконавчої влади:

беруть участь у реалізації державної політики у сфері кваліфікацій;

здійснюють поточний моніторинг актуальних і перспективних потреб ринку праці у професійних кваліфікаціях відповідної галузі (галузей);

реалізують інші повноваження, передбачені законодавством.

Стаття 16. Статус, завдання та повноваження Національного агентства кваліфікацій

1. Національне агентство кваліфікацій є юридичною особою публічного права у сфері кваліфікацій, освіти праці та зайнятості населення, неприбутковою бюджетною установою, що діє на підставі статуту, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Національне агентство кваліфікацій є постійно діючим колегіальним органом, що здійснює визначені цим Законом та іншими актами законодавства функції у сфері кваліфікацій.

2. Завданнями Національного агентства кваліфікацій є:

розвиток Національної системи кваліфікацій на основі принципів, визначених цим Законом;

взаємодія із заінтересованими сторонами з метою формування Національної системи кваліфікацій, що відповідає актуальним потребам людини, ринку праці, економіки, суспільства;

адаптація Національної системи кваліфікацій до норм права Європейського Союзу;

системне, всебічне і своєчасне інформування суспільства про державну політику у сфері кваліфікацій з використанням офіційного вебсайту Національного агентства кваліфікацій та інших інформаційних ресурсів.

3. Національне агентство кваліфікацій:

забезпечує взаємодію та координацію діяльності суб'єктів Національної системи кваліфікацій;

бере участь у розробленні нормативно-правових актів у сфері кваліфікацій;

розробляє порядок розроблення та затвердження галузевих рамок кваліфікацій та подає його на затвердження Кабінету Міністрів України;

здійснює супровід Національної рамки кваліфікацій, у тому числі з метою її гармонізації з аналогічними міжнародними документами;

здійснює супровід інформаційного забезпечення Національної системи кваліфікацій;

розробляє положення про Єдиний реєстр кваліфікацій та подає на затвердження Кабінету Міністрів України;

створює і веде Єдиний реєстр кваліфікацій у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України;

розробляє порядок розроблення, введення в дію та перегляду професійних стандартів та подає на затвердження Кабінету Міністрів України;

реєструє професійні стандарти та забезпечує відкритий доступ до них;

здійснює інформаційно-аналітичне та методичне забезпечення розроблення професійних стандартів;

розробляє порядок акредитації кваліфікаційних центрів та подає на затвердження Кабінету Міністрів України;

здійснює акредитацію кваліфікаційних центрів у порядку затвердженому Кабінетом Міністрів України;

здійснює моніторинг діяльності кваліфікаційних центрів;

розробляє порядок присвоєння та підтвердження професійних кваліфікацій кваліфікаційними центрами та подає на затвердження Кабінету Міністрів України;

розробляє та затверджує Методичні рекомендації щодо розроблення, реалізації, накопичення та визнання мікрокваліфікацій;

розробляє порядок визнання в Україні професійних кваліфікацій, здобутих в інших країнах, та подає на затвердження Кабінету Міністрів України;

формує перелік робіт (посад), що не потребують наявності в особи професійної або часткової професійної кваліфікації, та подає на затвердження Кабінету Міністрів України;

формує перелік регульованих професій (професій, для яких запроваджено додаткове регулювання);

бере участь у прогнозуванні потреб ринку праці у кваліфікаціях;

бере участь у дослідженнях у сфері кваліфікацій;

бере участь у розробленні професійних стандартів та стандартів освіти;

взаємодіє з органами та установами забезпечення якості освіти;

здійснює міжнародне співробітництво у сфері кваліфікацій;

здійснює інші повноваження, передбачені законодавством.

Стаття 17. Склад і порядок формування Національного агентства кваліфікацій

1. Національне агентство кваліфікацій складається з дванадцяти членів і формується на паритетних засадах з представників центральних органів виконавчої влади у сфері освіти і науки, праці та зайнятості населення, спільного представницького органу всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців та спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок.

Представники спільного представницького органу всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців та спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок мають рівне представництво у складі Національного агентства кваліфікацій, що становить половину його загального складу.

Члени Агентства можуть здійснювати свої повноваження на постійній основі або на громадських засадах відповідно до статуту Національного агентства кваліфікацій.

2. Кандидатами до складу Національного агентства кваліфікацій можуть бути особи, які мають вищу освіту не нижче рівня магістра та загальний стаж роботи не менше п'яти років на посадах, що вимагають такого рівня вищої освіти.

3. Строк повноважень членів Національного агентства кваліфікацій становить п'ять років. Одна і та сама особа не може бути членом Національного агентства кваліфікацій більше двох строків підряд.

Стаття 18. Діяльність Національного агентства кваліфікацій

1. Організація діяльності Національного агентства кваліфікацій визначається цим Законом, його статутом, іншими актами законодавства.

2. Управління діяльністю та організацію роботи Національного агентства кваліфікацій здійснює голова, а в разі його відсутності – один із заступників голови.

Обрання, відкликання голови та заступників голови Національного агентства кваліфікацій, порядок здійснення ними їхніх повноважень визначаються статутом Національного агентства кваліфікацій.

Голова, заступники голови, члени Національного агентства кваліфікацій, які здійснюють свої повноваження на постійній основі та працівники секретаріату не є державними службовцями.

3. Для забезпечення діяльності Національного агентства кваліфікацій утворюється секретаріат.

4. Національне агентство кваліфікацій щороку готує та подає до 1 березня Кабінету Міністрів України звіт про результати своєї діяльності за минулий рік, а також оприлюднює його на своєму офіційному вебсайті.

5. Фінансування діяльності Національного агентства кваліфікацій здійснюється за рахунок:

коштів державного бюджету;

надходжень, отриманих за акредитацію кваліфікаційних центрів відповідно до частини першої статті 20 цього Закону;

грантів та іншої міжнародної донорської допомоги;

коштів інших джерел, не заборонених законодавством.

Кошти, отримані Національним агентством кваліфікацій, спрямовуються на провадження його статутної діяльності в порядку і на умовах, визначених законодавством, з дотриманням принципів цільового та ефективного використання коштів, публічності та прозорості у прийнятті рішень.

Кошторис, план асигнувань загального фонду бюджету, штатний розпис Національного агентства затверджуються центральним орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки.

РОЗДІЛ IV. СУБ'ЄКТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ КВАЛІФІКАЦІЙ

Стаття 19. Галузеві ради з розвитку професійних кваліфікацій

1. Галузева рада з розвитку професійних кваліфікацій є робочим органом, що утворюється за галузевою ознакою з метою розвитку професійних кваліфікацій.

2. Склад галузевої ради з розвитку професійних кваліфікацій формується та затверджується її засновником (засновниками).

До складу галузевої ради з розвитку професійних кваліфікацій включаються представники:

об'єднань роботодавців (за наявності);

підприємств (роботодавців) відповідної галузі;

репрезентативних на національному чи галузевому рівнях об'єднань професійних спілок (за наявності).

До складу галузевої ради з розвитку професійних кваліфікацій можуть також включатися представники:

репрезентативних на національному чи галузевому рівні об'єднань організацій роботодавців;

громадських об'єднань, основною метою діяльності яких відповідно до статуту є захист професійних інтересів, їх асоціацій;

органів державної влади, що формують або реалізують державну політику у відповідній сфері та/або органів місцевого самоврядування; закладів освіти; інших заінтересованих сторін.

3. Галузева рада з розвитку професійних кваліфікацій може утворюватися у статусі юридичної особи або без такого статусу.

4. До завдань галузевої ради з розвитку професійних кваліфікацій належать: організація, координація або безпосереднє розроблення професійних стандартів;

участь у розробленні інструментів оцінювання результатів навчання;

визначення кваліфікаційних вимог до робіт (посад);

аналіз і прогнозування розвитку професійних та часткових професійних кваліфікацій на галузевому чи міжгалузевому ринку праці;

участь у розробленні галузевих рамок кваліфікацій;

участь у розробленні стандартів освіти;

проведення моніторингових досліджень та розроблення середньострокових прогнозів потреби певного виду економічної діяльності у кадрах в розрізі професійних та часткових професійних кваліфікацій.

5. Галузева рада з розвитку професійних кваліфікацій має право:

створювати кваліфікаційні центри;

ініціювати обґрунтовані зміни до професійних стандартів та стандартів освіти;

брати участь у розробленні стандартів освіти;

брати участь у формуванні освітніх програм та/або проводити їх експертизу;

взаємодіяти з закладами освіти, іншими суб'єктами освітньої діяльності у питаннях освітніх і професійних та часткових професійних кваліфікацій.

взаємодіяти з центральними органами виконавчої влади у питаннях підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації, проведення професійної орієнтації;

взаємодіяти з центральними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, іншими уповноваженими органами, підприємствами, закладами освіти, науковими установами, громадськими об'єднаннями, фізичними особами у питаннях, що стосуються розвитку кваліфікацій.

6. Фінансування діяльності галузевих рад з розвитку професійних кваліфікацій здійснюється їх засновниками та з інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 20. Кваліфікаційні центри

1. Кваліфікаційним центром може бути юридична особа або відокремлений підрозділ юридичної особи, акредитовані в установленому порядку.

Порядок акредитації кваліфікаційних центрів затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Національного агентства кваліфікацій.

Процедура акредитації кваліфікаційних центрів є оплатною.

Кваліфікаційний центр здійснює свою діяльність на основі статуту або положення, що має відповідати нормам цього Закону, іншим нормативно-правовим актам.

2. Для виконання своїх функцій кваліфікаційні центри можуть залучати інших осіб з України та іноземних держав для роботи на постійній або тимчасовій основі.

Вимоги до таких працівників та процедури їх відбору встановлюються кваліфікаційними центрами.

3. Кваліфікаційний центр здійснює:

присвоєння професійних кваліфікацій повних та/або часткових;

підтвердження професійних кваліфікацій повних та/або часткових;

визнання професійних кваліфікацій повних та/або часткових, здобутих в інших країнах.

Кваліфікаційний центр оприлюднює на своєму веб-сайті та іншими способами іншу інформацію, що стосується його діяльності.

Результати оцінювання, що проводяться кваліфікаційним центром, зберігаються в установленому законодавством порядку. Відповідальність за збереження і достовірність результатів оцінювання, проведених кваліфікаційним центром, покладається на кваліфікаційний центр. Інформація про документи, видані кваліфікаційним центром, вноситься до Єдиного реєстру кваліфікацій в установленому порядку.

Особа, якій кваліфікаційним центром видано сертифікат про присвоєння професійної кваліфікації або сертифікат про визнання професійної кваліфікації, може бути працевлаштована за такою професійною кваліфікацією.

4. Фінансування діяльності кваліфікаційних центрів здійснюється їх засновниками та з інших джерел, не заборонених законодавством.

РОЗДІЛ V. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ І ГРОМАДСЬКИЙ НАГЛЯД У СФЕРІ КВАЛІФІКАЦІЙ

Стаття 21. Внутрішнє і зовнішнє забезпечення якості діяльності кваліфікаційних центрів

1. Внутрішнє забезпечення якості здійснюється кваліфікаційним центром самостійно відповідно до законодавства.

2. Зовнішнє забезпечення якості діяльності кваліфікаційних центрів здійснюється за участю Національного агентства кваліфікацій. Основною формою зовнішнього забезпечення якості діяльності кваліфікаційного центру є його акредитація.

Стаття 22. Громадський нагляд у сфері кваліфікацій

1. Громадський нагляд у сфері кваліфікацій здійснюється відповідно до законодавства.

РОЗДІЛ VI. ПРИСУДЖЕННЯ, ПРИСВОЄННЯ, ПІДТВЕРДЖЕННЯ ТА ВИЗНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙ

Стаття 23. Присудження та підтвердження освітніх кваліфікацій

1. Освітні кваліфікації присуджуються закладами освіти та іншими суб'єктами освітньої діяльності відповідно до законодавства і є основою для продовження навчання на наступному(их) рівні(ях) освіти або працевлаштування.

2. Можливість присудження часткової освітньої кваліфікації передбачається освітньою програмою та положенням, що регламентує організацію освітнього процесу відповідного закладу освіти.

3. Особливості присудження освітніх кваліфікацій визначаються спеціальними законами.

Стаття 24. Присвоєння та підтвердження професійних кваліфікацій

1. Професійна кваліфікація, присвоєння, підтвердження та визнання якої здійснюється уповноваженим суб'єктом, має бути передбачена професійним стандартом.

2. Професійна кваліфікація присвоюється як правило безстроково. У випадках, визначених законодавством або професійним стандартом, продовження відповідної професійної діяльності можливе за умови підтвердження професійної кваліфікації через визначений строк.

3. Присвоєння професійної кваліфікації може здійснюватися через визнання результатів навчання, зокрема здобутих шляхом неформальної чи інформальної освіти, в тому числі за кордоном.

4. Якщо спеціальним законом або міжнародним договором який набрав чинності в установленому порядку, встановлено інші правила та/або процедури присвоєння, підтвердження професійних кваліфікацій, ніж ті, що передбачені цим законом, то застосовуються правила та/або норми відповідного спеціального закону або міжнародного договору.

5. Для регульованих професій (професій, для яких запроваджено додаткове регулювання) можуть встановлюватися інші правила присвоєння, підтвердження та визнання професійних кваліфікацій відповідно до законів України або міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

6. Заклади професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої освіти присвоюють професійні кваліфікації за результатами здобуття формальної освіти здобувачам відповідного рівня освіти, коли освітня (освітньо-професійна) програма містить компетентності та програмні результати навчання, що дають право на присудження/присвоєння визначених освітньою (освітньо-професійною) програмою освітньої та професійної кваліфікацій, процедури присвоєння професійних кваліфікацій (у разі їх присвоєння).

У такому випадку професійна кваліфікація присвоюється суб'єктом освітньої діяльності за результатами атестації (кваліфікаційної атестації, єдиного державного кваліфікаційного іспиту) здобувача освіти відповідно до законодавства.

Освітні (освітньо-професійні) програми, що передбачають присвоєння професійних кваліфікацій, повинні забезпечити виконання вимог відповідних професійних стандартів (за наявності).

Освітня програма може передбачати можливість присвоєння додаткових декількох професійних кваліфікацій, що формуються за рахунок її вибіркового освітніх компонентів. Здобувачу освіти за результатами виконання освітньої програми може бути присвоєно не більше двох професійних кваліфікацій.

Професійна кваліфікація, присвоєна закладом освіти, зазначається в документі про здобуття відповідного рівня (ступеня) освіти.

7. Порядок присвоєння та підтвердження професійних кваліфікацій кваліфікаційними центрами розробляється Національним агенством кваліфікацій затверджується Кабінетом Міністрів України.

Процедури присвоєння, підтвердження та визнання професійної кваліфікації розробляється кваліфікаційним центром з урахуванням вимог цього Закону, Порядку присвоєння та підтвердження професійних кваліфікацій кваліфікаційними центрами, а також професійного стандарту.

Присвоєння, підтвердження або визнання професійної кваліфікації засвідчується відповідним документом.

8. Особа вважається такою, яка здобула повну професійну кваліфікацію, якщо вона здатна продемонструвати володіння повним переліком компетентностей, що визначені відповідним професійним стандартом, та така професійна кваліфікація присвоєна, підтверджена або визнана в установленому порядку.

Особа вважається такою, яка здобула часткову професійну кваліфікацію, якщо вона здатна продемонструвати володіння визначеною частиною компетентностей, що передбачені відповідним професійним стандартом, та така часткова професійна кваліфікація присвоєна, підтверджена або визнана в установленому порядку.

9. Наявність у особи повної професійної кваліфікації засвідчує її здатність виконувати повний набір трудових функцій у межах професії, здійснювати професійну/ трудову діяльність певного виду чи виконувати певну роботу або займати певну посаду.

Наявність у особи часткової професійної кваліфікації засвідчує її здатність виконувати визначену частину трудових функцій з їх повного набору в межах професії, професійної діяльності певного виду чи виконувати певну роботу або займати певну посаду.

10. За наявності необхідної кількості визнаних часткових професійних кваліфікацій особі може бути присвоєно повну професійну кваліфікацію у порядку, визначеному законодавством.

Стаття 25. Визнання професійних кваліфікацій здобутих в інших країнах

1. Визнання професійних кваліфікацій, здобутих в інших країнах, здійснюється кваліфікаційними центрами в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України за поданням Національного агентства кваліфікацій, а також суб'єктами освітньої діяльності та іншими суб'єктами, уповноваженими законодавством.

Професійні кваліфікації, здобуті в країнах, з якими укладено міжнародні договори від імені України або Уряду України, визнаються в Україні відповідно до положень таких договорів.

2. Під час здійснення процедури визнання професійних кваліфікацій, здобутих в інших країнах, можуть враховуватися рішення відповідних закордонних чи міжнародних агентств (асоціацій, центрів тощо) з присвоєння професійних кваліфікацій.

3. Не потребують визнання за встановленою процедурою професійні кваліфікації, здобуті в інших країнах, якщо взаємне визнання професійних кваліфікацій передбачено міжнародним договором.

Стаття 26. Документи про присвоєння, підтвердження професійних кваліфікацій

1. Присвоєння та підтвердження професійної кваліфікації засвідчується документом, що видається особі кваліфікаційним центром.

2. Документ про присвоєння, підтвердження, визнання професійної кваліфікації, виданий кваліфікаційним центром, є підставою для прийняття особи на роботу, заняття відповідної посади (робочого місця).

3. Кваліфікаційні центри ведуть облік виданих документів про присвоєння, підтвердження професійних кваліфікацій. Відомості про видані документи вносяться до Єдиного реєстру кваліфікацій у порядку, встановленому Національним агентством кваліфікацій.

4. Перелік обов'язкової інформації, що вносяться до документів про присвоєння, підтвердження, визнання професійних кваліфікацій та часткових професійних кваліфікацій визначається Національним агентством кваліфікацій.

Стаття 27. Мікрокваліфікації

1. Мікрокваліфікація – засвідчена відповідним документом сукупність результатів навчання, здобутих особою протягом короткострокового навчання.

2. Мікрокваліфікації присвоюються за результатами навчання у формальній, неформальній або інформальній освіті.

3. Мікрокваліфікації є надбанням особи, відповідають її особистим освітнім, соціальним та культурним інтересам або ринку праці, можуть бути

самодостатніми або поєднуватися у більш широкі кваліфікації (повні або часткові).

4. За результатами формальної освіти заклади освіти, а за результатами неформальної освіти підприємства, установи, організації, громадські об'єднання та інші зацікавлені суб'єкти, присвоюють мікрокваліфікації. Для цього вони можуть розробляти і реалізувати програми короткострокового навчання.

5. Присвоєння мікрокваліфікації засвідчує набуття особою результатів навчання та компетентностей, що дають можливість виконувати певну роботу або засвідчують особистісний розвиток.

6. Методичні рекомендації щодо розроблення, реалізації, накопичення та визнання мікрокваліфікацій розробляється та затверджується Національним Агентством кваліфікацій.

РОЗДІЛ VII.

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ У СФЕРІ КВАЛІФІКАЦІЙ

Стаття 28. Фінансування у сфері кваліфікацій

1. Фінансування у сфері кваліфікацій здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів України, роботодавців та/або їх організацій (об'єднань), громадських об'єднань, фізичних осіб, фінансових ресурсів міжнародної технічної допомоги, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

РОЗДІЛ VIII.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ КВАЛІФІКАЦІЙ

Стаття 29. Міжнародні документи у сфері кваліфікацій

1. Україна узгоджує свої правила і норми, що діють у сфері кваліфікацій, з визнаними міжнародними документами у сфері кваліфікацій, якими є: Європейська рамка кваліфікацій, Рамка кваліфікацій для Європейського простору вищої освіти, Міжнародна стандартна класифікація освіти, Міжнародна стандартна класифікація занять, Європейська багатомовна класифікація навичок, компетенцій і професій.

2. В Україні можуть визнаватися і застосовуватися інші міжнародні стандартизовані документи у сфері кваліфікацій.

3. Застосування міжнародних стандартизованих документів у сфері кваліфікацій не повинно обмежувати формування та визнання нових кваліфікацій та/ або професій в Україні.

Стаття 30. Міжнародне співробітництво у сфері Національної системи кваліфікацій

1. Державна політика щодо міжнародного співробітництва у сфері кваліфікацій спрямована на сприяння і полегшення визнання в Україні кваліфікацій, здобутих в інших країнах, а також визнанню за кордоном кваліфікацій, здобутих в Україні.

2. Міжнародне співробітництво у сфері освітніх кваліфікацій регулюється спеціальними законами у сфері освіти.

3. Реалізація міжнародного співробітництва у сфері кваліфікацій відбувається шляхом участі Національного агентства кваліфікацій, суб'єктів Національної системи кваліфікацій в інституціях та проектах Європейського Союзу, інших міжнародних організацій, неурядових організацій інших держав, міжнародних неурядових організацій, що працюють у сфері кваліфікацій, участі в інших заходах у рамках міжнародного співробітництва у сфері кваліфікацій.

4. З метою забезпечення міжнародного співробітництва у сфері кваліфікацій Національне агентство кваліфікацій:

представляє та бере участь від України в міжнародних організаціях та міжнародних неурядових організаціях, що працюють у сфері кваліфікацій;

укладає договори про співробітництво та взаємне визнання з міжнародними організаціями, неурядовими організаціями інших держав та міжнародними неурядовими організаціями, що працюють у сфері кваліфікацій;

співпрацює з органами державної влади та уповноваженими неурядовими організаціями інших держав у питаннях, що стосуються формування професійних кваліфікацій;

залучає під час здійснення своїх повноважень представників міжнародних організацій, неурядових організацій інших держав та міжнародних неурядових організацій, іноземних експертів, які працюють у сфері оцінювання та визнання кваліфікацій.

РОЗДІЛ ІХ ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набуває чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що галузеві ради з розроблення професійних стандартів на момент набуття чинності цим Законом, набувають статусу Галузевих рад з розвитку професійних кваліфікацій.

3. Визнати таким, що втратив чинність:

Закон України «Про професійний розвиток працівників» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 39, ст. 462).

4. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971, (Додаток до № 50)):

у статті 4¹:

після частини першої доповнити частиною другою такого змісту:

«регульована професія (професія, для якої запроваджене додаткове регулювання) – професія, у межах якої доступ до професійної діяльності, крім наявності освіти відповідного рівня за відповідною професією чи спеціальністю, визначається законом або міжнародним договором;»,

у зв'язку з чим частини другу-дев'яту вважати частинами третьою-десятою;

частину третю викласти в такій редакції:

«професійна кваліфікація (повна професійна кваліфікація) – визнана або присвоєна чи підтверджена суб'єктом, уповноваженим на це законодавством, та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання, що дає змогу здійснювати всі трудові функції, визначені для такої професійної кваліфікації відповідним професійним стандартом;»;

частину шосту статті 4² виключити;

2) у Законі України «Про професійну (професійно-технічну) освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1998, № 32, ст. 215):

Після частини третьої статті 32 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Затвердження професійного стандарту є підставою для перегляду державного стандарту професійної (професійно-технічної) освіти з метою приведення їх у відповідність.»;

статтю 33 викласти в такій редакції:

«Освітньо-кваліфікаційна характеристика випускника закладу професійної (професійно-технічної) освіти - це сукупність вимог, що визначають його професійні знання, уміння та навички, що розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки на основі освітньо-кваліфікаційних характеристик професій/ професійних стандартів (за наявності). Затвердження професійного стандарту є

підставою для перегляду освітньо-кваліфікаційної характеристики випускника закладу професійної (професійно-технічної) освіти з метою приведення їх у відповідність.»;

частину четверту статті 34 викласти в такій редакції:

«Навчальний план та освітні програми розробляються на основі освітньо-кваліфікаційної характеристики випускника закладу професійної (професійно-технічної) освіти та професійного стандарту (за наявності). Затвердження професійного стандарту є підставою для перегляду навчального плану та освітніх програм з метою приведення їх у відповідність.»;

3) у Законі України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2014, № 37-38, ст. 2004):

пункт 12 частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

«12) освітня кваліфікація (повна освітня кваліфікація) – визнана закладом освіти чи іншим уповноваженим суб'єктом освітньої діяльності та засвідчена відповідним документом про освіту цілісна сукупність встановлених освітньою програмою компетентностей та здобутих особою результатів навчання;»;

пункт 18¹ частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

«18¹) регульована професія (професія, для якої запроваджене додаткове регулювання) – професія, у межах якої доступ до професійної діяльності, крім наявності освіти відповідного рівня за відповідною професією чи спеціальністю, визначається законом або міжнародним договором;»;

пункт 19 частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

«19) результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, що набуваються у процесі навчання, виховання та розвитку, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення виконання освітньої програми або окремих її освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів, самостійного навчання тощо);»;

частину першу статті 1 доповнити пунктом 22³ такого змісту:

«22³) часткова освітня кваліфікація – визнана закладом освіти (науковою установою) та засвідчена відповідним документом цілісна сукупність набутих особою компетентностей та результатів навчання відповідного рівня Національної рамки кваліфікацій з числа визначених освітньою програмою певного рівня освіти;»;

статтю 9¹ доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Освітні програми можуть передбачати присудження часткової освітньої кваліфікації.

В межах певного рівня вищої освіти заклад вищої освіти (наукова установа) може видавати документ про присудження часткової освітньої кваліфікації, в якому обов'язково зазначаються найменування закладу вищої освіти (наукової

установи), що видав цей документ (у разі присудження часткової освітньої кваліфікації у відокремленому підрозділі закладу вищої освіти (наукової установи) - також найменування такого підрозділу), назва освітньої програми, рівень освіти, а також часткова освітня кваліфікація, що складається з її назви, інформації про набуту компетентність (набуті компетентності), результати навчання особи, освітні компоненти, отримані оцінки і здобуту кількість кредитів ЄКТС.

Документ про присудження часткової освітньої кваліфікації може використовуватись при присвоєнні/підтвердженні повної або часткової професійної кваліфікації, оцінці діяльності (атестації) працівників, поновленні на навчання, реалізації академічної мобільності тощо.

Інформація про видані документи про присудження часткової освітньої кваліфікації вноситься закладами вищої освіти (науковими установами), крім вищих військових навчальних закладів, закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти, до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.»;

4) у Законі України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України 2017, №38-39, ст. 380):

пункт 14, 15 та 22 частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

«14) кваліфікація – визнана уповноваженим суб'єктом та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою результатів навчання та компетентностей;

15) компетентність – здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає внаслідок поєднання застосування знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей;

22) результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, що набуваються у процесі навчання, виховання та розвитку, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми або окремих її освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів, самостійного навчання тощо);»;

частину другу та третю статті 34 виключити;

частину п'яту та шосту статті 34 викласти в такій редакції:

«5. Освітня кваліфікація (повна освітня кваліфікація) – визнана закладом освіти чи іншим уповноваженим суб'єктом освітньої діяльності та засвідчена відповідним документом про освіту цілісна сукупність встановлених освітньою програмою компетентностей та здобутих особою результатів навчання.

Часткова освітня кваліфікація – визнана закладом освіти (науковою установою) та засвідчена відповідним документом цілісна сукупність набутих особою компетентностей та результатів навчання відповідного рівня

Національної рамки кваліфікацій з числа визначених освітньою програмою певного рівня освіти.

6. Професійна кваліфікація (повна професійна кваліфікація) – визнана або присвоєна чи підтверджена суб'єктом, уповноваженим на це законодавством, та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання, що дає змогу здійснювати всі трудові функції, визначені для такої професійної кваліфікації відповідним професійним стандартом.

Часткова професійна кваліфікація – визнана або присвоєна/підтверджена суб'єктом, уповноваженим на це законодавством, та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання, що дає змогу здійснювати частину трудових функцій, визначених відповідним професійним стандартом.»;

в частині першій статті 37 слова «і правових норм» замінити знаками і словами «, правових норм та інших елементів, визначених законодавством»;

статтю 38 виключити;

статтю 39 виключити;

статтю 39¹ виключити.

5) у Законі України «Про фахову передвищу освіту» (Відомості Верховної Ради України 2019, №30, ст. 5):

пункт 7 частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

«7) регульована професія (професія, для якої запроваджене додаткове регулювання) – професія, у межах якої доступ до професійної діяльності, крім наявності освіти відповідного рівня за відповідною професією чи спеціальністю, визначається законом або міжнародним договором;»;

статтю 49 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Освітньо-професійні програми можуть передбачати присудження часткової освітньої кваліфікації.

В межах рівня фахової передвищої освіти заклад фахової передвищої освіти може видавати документ про присудження часткової освітньої кваліфікації, в якому обов'язково зазначаються найменування закладу фахової передвищої освіти, що видав цей документ (у разі присудження часткової освітньої кваліфікації у відокремленому підрозділі закладу освіти – також найменування такого підрозділу), назва освітньої програми, рівень освіти, а також часткова освітня кваліфікація, що складається з її назви, інформації про набуту компетентність (набуті компетентності), результати навчання особи, освітні компоненти, отримані оцінки і здобуту кількість кредитів ЄКТС.

Документ про присудження часткової освітньої кваліфікації може використовуватись при присвоєнні/підтвердженні повної або часткової

професійної кваліфікації, оцінці діяльності (атестації) працівників, поновленні на навчання, академічній мобільності тощо.

Інформація про видані документи про присудження часткової освітньої кваліфікації вноситься закладами фахової передвищої освіти, крім військових коледжів сержантського складу, фахових коледжів із специфічними умовами навчання до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.»;

5. Кабінету Міністрів України:

протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом забезпечити приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

протягом трьох років з дня набрання чинності цим Законом забезпечити розроблення і затвердження професійних стандартів за професіями, для яких запроваджено додаткове регулювання (регульованими професіями).

Голова Верховної Ради

Руслан СТЕФАНЧУК

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до проєкту Закону України «Про Національну систему кваліфікацій»

Зміст положення акта законодавства	Зміст відповідного положення проєкту акта
Кодекс законів про працю України	
<p>Стаття 4¹. Професія (вид занять), кваліфікація, Реєстр кваліфікацій</p> <p>Професія (вид занять) - це сукупність близьких за трудовими функціями видів трудової діяльності, що можуть вимагати певної професійної та/або освітньої кваліфікації працівника.</p> <p>Відсутня</p> <p>Трудова функція - це інтегрований, переважно автономний набір трудових дій, що визначається характерним для нього технологічним процесом та передбачає наявність певних компетентностей, необхідних для їх виконання.</p>	<p>Стаття 4¹. Професія (вид занять), кваліфікація, Реєстр кваліфікацій</p> <p>Професія (вид занять) - це сукупність близьких за трудовими функціями видів трудової діяльності, що можуть вимагати певної професійної та/або освітньої кваліфікації працівника.</p> <p>Регульована професія (професія, для якої запроваджене додаткове регулювання) – професія, у межах якої доступ до професійної діяльності, крім наявності освіти відповідного рівня за відповідною професією чи спеціальністю, визначається законом або міжнародним договором.</p> <p>Трудова функція - це інтегрований, переважно автономний набір трудових дій, що визначається характерним для нього технологічним процесом та передбачає наявність певних компетентностей, необхідних для їх виконання.</p>

МОН № 1/7183п-24 від 25.04.2024

Підписав: Винницький Михайло Іван
Сертифікат: 3FAA9288358EC003040000075A036004D91B900
Дійсний: з 25.05.2023 0:00:00 по 24.05.2025 23:59:59

<p>Професійна кваліфікація (повна професійна кваліфікація) - це визнана або присвоєна/підтверджена суб'єктом, уповноваженим на це законодавством, та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання, що дає змогу здійснювати всі трудові функції, визначені відповідним професійним стандартом.</p> <p>...</p>	<p>Професійна кваліфікація (повна професійна кваліфікація) - це визнана або присвоєна чи підтверджена суб'єктом, уповноваженим на це законодавством, та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання, що дає змогу здійснювати всі трудові функції, визначені відповідним професійним стандартом.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 4². Професійні стандарти</p> <p>Професійний стандарт - це затверджені в установленому порядку вимоги до компетентностей працівників, що слугують основою для формування професійних кваліфікацій.</p> <p>Професійні стандарти можуть розроблятися роботодавцями, їх організаціями та об'єднаннями, органами державної влади, науковими установами, галузевими радами, громадськими об'єднаннями, іншими заінтересованими суб'єктами.</p> <p>Професійні стандарти затверджуються їх розробниками.</p> <p>У разі якщо розробником не є галузева рада з питань розроблення професійних стандартів, професійний</p>	<p>Стаття 4². Професійні стандарти</p> <p>Професійний стандарт - це затверджені в установленому порядку вимоги до компетентностей працівників, що слугують основою для формування професійних кваліфікацій.</p> <p>Професійні стандарти можуть розроблятися роботодавцями, їх організаціями та об'єднаннями, органами державної влади, науковими установами, галузевими радами, громадськими об'єднаннями, іншими заінтересованими суб'єктами.</p> <p>Професійні стандарти затверджуються їх розробниками.</p> <p>У разі якщо розробником не є галузева рада з питань розроблення професійних стандартів, професійний</p>

стандарт затверджується після погодження з репрезентативним всеукраїнським об'єднанням професійних спілок на галузевому рівні.

Порядок розроблення, введення в дію та перегляду професійних стандартів затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Національного агентства кваліфікацій.

Порядок розроблення та затвердження кваліфікаційних характеристик затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері праці, трудових відносин та зайнятості населення, за поданням Національного агентства кваліфікацій.

Вимоги до компетентностей, обов'язків та кваліфікацій працівників визначаються професійними стандартами. За відсутності професійних стандартів такі вимоги можуть визначатися кваліфікаційними характеристиками.

Методичні рекомендації щодо розроблення професійних стандартів розробляються Національним агентством кваліфікацій та оприлюднюються на його офіційному веб-сайті.

стандарт затверджується після погодження з репрезентативним всеукраїнським об'єднанням професійних спілок на галузевому рівні.

Порядок розроблення, введення в дію та перегляду професійних стандартів затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Національного агентства кваліфікацій.

Виключити.

Вимоги до компетентностей, обов'язків та кваліфікацій працівників визначаються професійними стандартами. За відсутності професійних стандартів такі вимоги можуть визначатися кваліфікаційними характеристиками.

Методичні рекомендації щодо розроблення професійних стандартів розробляються Національним агентством кваліфікацій та оприлюднюються на його офіційному веб-сайті.

Закон України «Про професійну (професійно-технічну) освіту»

Стаття 32. Державні стандарти професійної (професійно-технічної) освіти

Державний стандарт професійної (професійно-технічної) освіти - це сукупність державних вимог до змісту професійної (професійно-технічної) освіти, рівня кваліфікації випускника закладу професійної (професійно-технічної) освіти та освітнього рівня вступників.

Державний стандарт професійної (професійно-технічної) освіти розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки і затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Державні освітні стандарти з конкретних професій розробляються на основі державного стандарту професійної (професійно-технічної) освіти і затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері освіти і науки, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері трудових відносин, та іншими заінтересованими центральними органами виконавчої

Стаття 32. Державні стандарти професійної (професійно-технічної) освіти

Державний стандарт професійної (професійно-технічної) освіти - це сукупність державних вимог до змісту професійної (професійно-технічної) освіти, рівня кваліфікації випускника закладу професійної (професійно-технічної) освіти та освітнього рівня вступників.

Державний стандарт професійної (професійно-технічної) освіти розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки і затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Державні освітні стандарти з конкретних професій розробляються на основі державного стандарту професійної (професійно-технічної) освіти і затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері освіти і науки, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері трудових відносин, та іншими заінтересованими центральними органами виконавчої

<p>влади.</p> <p>Виконання вимог стандартів у сфері професійної освіти особами з особливими освітніми потребами забезпечується з урахуванням їхніх індивідуальних психічних, інтелектуальних, фізичних, сенсорних можливостей та у тій формі, яка для кожної особи є найбільш оптимальною.</p>	<p>влади.</p> <p>Затвердження професійного стандарту є підставою для перегляду державного стандарту професійної (професійно-технічної) освіти з метою приведення їх у відповідність.</p> <p>Виконання вимог стандартів у сфері професійної освіти особами з особливими освітніми потребами забезпечується з урахуванням їхніх індивідуальних психічних, інтелектуальних, фізичних, сенсорних можливостей та у тій формі, яка для кожної особи є найбільш оптимальною.</p>
<p>Стаття 33. Освітньо-кваліфікаційна характеристика випускника закладу професійної (професійно-технічної) освіти</p> <p>Освітньо-кваліфікаційна характеристика випускника закладу професійної (професійно-технічної) освіти - це сукупність вимог, що визначають його професійні знання, уміння та навички, що розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки на основі освітньо-кваліфікаційних характеристик професій.</p>	<p>Стаття 33. Освітньо-кваліфікаційна характеристика випускника закладу професійної (професійно-технічної) освіти</p> <p>Освітньо-кваліфікаційна характеристика випускника закладу професійної (професійно-технічної) освіти - це сукупність вимог, що визначають його професійні знання, уміння та навички, що розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти і науки на основі освітньо-кваліфікаційних характеристик професій/ професійних стандартів (за наявності). Затвердження професійного стандарту є підставою для перегляду</p>

	<p>освітньо-кваліфікаційної характеристики випускника закладу професійної (професійно-технічної) освіти з метою приведення їх у відповідність.</p>
<p>Стаття 34. Навчальний план, освітня програма</p> <p>Навчальний план підготовки кваліфікованого робітника - це документ, що визначає освітній рівень вступника, цілі навчання, перелік обов'язкових навчальних предметів, механізм міжпредметних зв'язків, форми, періодичність, терміни контролю знань, умінь і навичок здобувачів освіти, їх кваліфікаційної атестації, вимоги до основних обов'язкових засобів навчання та планований рівень кваліфікації випускника.</p> <p>Освітня програма з навчального предмета - документ, що визначає зміст знань і умінь.</p> <p>Освітня програма з професійно-практичної підготовки - це документ, що визначає зміст професійних знань, умінь, навичок та способи і методи їх формування.</p> <p>Навчальний план та освітні програми розробляються на основі освітньо-кваліфікаційної характеристики випускника <i>або кваліфікаційних характеристик професій.</i></p>	<p>Стаття 34. Навчальний план, освітня програма</p> <p>Навчальний план підготовки кваліфікованого робітника - це документ, що визначає освітній рівень вступника, цілі навчання, перелік обов'язкових навчальних предметів, механізм міжпредметних зв'язків, форми, періодичність, терміни контролю знань, умінь і навичок здобувачів освіти, їх кваліфікаційної атестації, вимоги до основних обов'язкових засобів навчання та планований рівень кваліфікації випускника.</p> <p>Освітня програма з навчального предмета - документ, що визначає зміст знань і умінь.</p> <p>Освітня програма з професійно-практичної підготовки - це документ, що визначає зміст професійних знань, умінь, навичок та способи і методи їх формування.</p> <p>Навчальний план та освітні програми розробляються на основі освітньо-кваліфікаційної характеристики випускника закладу професійної (професійно-технічної) освіти та професійного стандарту (за наявності). Затвердження професійного стандарту є підставою для</p>

...	перегляду навчального плану та освітніх програм з метою приведення їх у відповідність. ...
Закон України «Про вищу освіту»	
<p>Стаття 1. Основні терміни та їх визначення</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>12) кваліфікація - офіційний результат оцінювання і визнання, який отримано, коли уповноважена установа встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів вищої освіти, що засвідчується відповідним документом про вищу освіту;</p> <p>...</p> <p>18-1) професія, для якої запроваджене додаткове регулювання, - вид професійної діяльності, доступ до якого, крім наявності освіти відповідного рівня та спеціальності, визначається законом або міжнародним</p>	<p>Стаття 1. Основні терміни та їх визначення</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>12) освітня кваліфікація (повна освітня кваліфікація) – це визнана закладом освіти чи іншим уповноваженим суб’єктом освітньої діяльності та засвідчена відповідним документом про освіту цілісна сукупність встановлених освітньою програмою компетентностей та здобутих особою результатів навчання;</p> <p>...</p> <p>18-1) регульована професія (професія, для якої запроваджене додаткове регулювання) – професія, у межах якої доступ до професійної діяльності, крім наявності освіти відповідного рівня за відповідною професією чи спеціальністю, визначається законом</p>

<p>договором;</p> <p>...</p> <p>19) результати навчання - знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми (<i>програмні результати навчання</i>) або окремих освітніх компонентів;</p> <p>...</p> <p>Відсутня.</p>	<p>або міжнародним договором;</p> <p>19) результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, що набуваються у процесі навчання, виховання та розвитку, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми або окремих її освітніх компонентів, індивідуальних занять, практик, контрольних заходів, самостійного навчання;</p> <p>...</p> <p>22³) часткова освітня кваліфікація – це визнана закладом освіти (науковою установою) та засвідчена відповідним документом цілісна сукупність набутих особою компетентностей та результатів навчання відповідного рівня Національної рамки кваліфікацій з числа визначених освітньою програмою певного рівня освіти;</p>
<p>Стаття 9¹. Освітні програми</p> <p>...</p> <p>Відсутня.</p>	<p>Стаття 9¹. Освітні програми</p> <p>...</p> <p>5. освітні програми можуть передбачати присудження часткової освітньої кваліфікації.</p> <p>В межах певного рівня вищої освіти заклад вищої освіти (наукова установа) може видавати документ</p>

про присудження часткової освітньої кваліфікації, в якому обов'язково зазначаються назва закладу вищої освіти (наукової установи), що видав цей документ (у разі присудження часткової освітньої кваліфікації у відокремленому підрозділі закладу вищої освіти - також назва такого підрозділу), назва освітньої програми, рівень освіти, а також часткова освітня кваліфікація, що складається з її назви, інформації про набуту компетентність (набуті компетентності), результати навчання особи, освітні компоненти, отримані оцінки і здобуту кількість кредитів ЄКТС.

Документ про присудження часткової освітньої кваліфікації може використовуватись при присвоєнні/підтвердженні повної або часткової професійної кваліфікації, оцінці діяльності (атестації) працівників, поновленні на навчання, академічній мобільності тощо.

Інформація про видані документи про присудження часткової освітньої кваліфікації вноситься закладами вищої освіти (науковими установами), крім вищих військових навчальних закладів, закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання, військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти, до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

Закон України «Про освіту»

Стаття 1. Основні терміни та їх визначення

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

...

14) кваліфікація - визнана уповноваженим суб'єктом та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей (результатів навчання);

15) компетентність - динамічна комбінація знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначає здатність особи успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність;

...

22) результати навчання - знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, набуті у процесі навчання, виховання та розвитку, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми або окремих освітніх компонентів;

Стаття 1. Основні терміни та їх визначення

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

...

14) кваліфікація – визнана уповноваженим суб'єктом та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою **результатів навчання та компетентностей**;

15) компетентність – здатність особи **успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає внаслідок поєднання застосування знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей**;

...

22) результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, **що набуваються** у процесі навчання, виховання та розвитку, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми або окремих її освітніх компонентів, **індивідуальних занять, практик,**

	контрольних заходів, самостійного навчання;
<p>Стаття 34. Кваліфікації</p> <p>1. Кваліфікації за обсягом класифікуються на повні та часткові, за змістом - на освітні та професійні.</p> <p>2. Кваліфікація вважається повною у разі здобуття особою повного переліку компетентностей відповідного рівня Національної рамки кваліфікацій, що визначені відповідним стандартом.</p> <p>3. Кваліфікація вважається частковою у разі здобуття особою частини компетентностей відповідного рівня Національної рамки кваліфікацій, що визначені відповідним стандартом.</p> <p>4. У цьому Законі, якщо не зазначено інше, під терміном "кваліфікація" розуміється повна кваліфікація.</p> <p>5. Освітня кваліфікація - це визнана закладом освіти чи іншим уповноваженим суб'єктом освітньої діяльності та засвідчена відповідним документом про освіту сукупність встановлених стандартом освіти та здобутих особою результатів навчання (компетентностей).</p>	<p>Стаття 34. Кваліфікації</p> <p>1. Кваліфікації за обсягом класифікуються на повні та часткові, за змістом - на освітні та професійні.</p> <p>Виключити.</p> <p>Виключити.</p> <p>4. У цьому Законі, якщо не зазначено інше, під терміном "кваліфікація" розуміється повна кваліфікація.</p> <p>5. Освітня кваліфікація (повна освітня кваліфікація) – визнана закладом освіти чи іншим уповноваженим суб'єктом освітньої діяльності та засвідчена відповідним документом про освіту цілісна сукупність встановлених освітньою програмою компетентностей та здобутих особою результатів навчання.</p> <p>Часткова освітня кваліфікація – визнана закладом освіти (науковою установою) та засвідчена відповідним документом цілісна сукупність набутих особою компетентностей та результатів навчання</p>

<p>6. Професійна кваліфікація (повна професійна кваліфікація) - це визнана або присвоєна/підтверджена суб'єктом, уповноваженим на це законодавством, та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання, що дає змогу здійснювати всі трудові функції, визначені відповідним професійним стандартом.</p> <p>...</p>	<p>відповідного рівня Національної рамки кваліфікацій з числа визначених освітньою програмою певного рівня освіти.</p> <p>6. Професійна кваліфікація (повна професійна кваліфікація) – визнана або присвоєна чи підтверджена суб'єктом, уповноваженим на це законодавством, та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання, що дає змогу здійснювати всі трудові функції, визначені для неї відповідним професійним стандартом.</p> <p>Часткова професійна кваліфікація – визнана або присвоєна/підтверджена суб'єктом, уповноваженим на це законодавством, та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання, що дає змогу здійснювати частину трудових функцій, визначених відповідним професійним стандартом..</p> <p>...</p>
<p>Стаття 37. Національна система кваліфікацій</p> <p>1. Національна система кваліфікацій - це сукупність інституцій і правових норм, що регулюють формування і розвиток освітніх та професійних кваліфікацій, їх</p>	<p>Стаття 37. Національна система кваліфікацій</p> <p>1. Національна система кваліфікацій - це сукупність інституцій і правових норм, правових норм та інших елементів, визначених законодавством, що регулюють формування і розвиток освітніх та професійних</p>

відповідність потребам суспільства і ринку праці.	кваліфікацій, їх відповідність потребам суспільства і ринку праці.
<p>Стаття 38. Національне агентство кваліфікацій</p> <p>1. Національне агентство кваліфікацій є постійно діючим колегіальним органом, що здійснює визначені цим Законом та іншими актами законодавства функції у сфері кваліфікацій.</p> <p>Національне агентство кваліфікацій формується з представників центральних органів виконавчої влади у сфері освіти і науки, праці та зайнятості населення, спільного представницького органу всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців та спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок.</p> <p>Представники спільного представницького органу всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців та спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок мають рівне представництво у складі Національного агентства кваліфікацій, що становить половину його загального складу.</p> <p>2. Національне агентство кваліфікацій:</p>	<p>Виключити.</p>

<p>бере участь у розробленні нормативно-правових актів у сфері кваліфікацій;</p> <p>здійснює координацію діяльності заінтересованих сторін у сфері кваліфікацій;</p> <p>здійснює супровід Національної рамки кваліфікацій, у тому числі з метою її гармонізації з аналогічними міжнародними документами;</p> <p>здійснює міжнародне співробітництво у сфері кваліфікацій;</p> <p>здійснює аналіз та оцінку ефективності державної політики у сфері кваліфікацій;</p> <p>бере участь у прогнозуванні потреб ринку праці у кваліфікаціях;</p> <p>здійснює супровід інформаційного забезпечення Національної системи кваліфікацій;</p> <p>створює і веде Реєстр кваліфікацій;</p> <p>розробляє проект порядку розроблення, введення в дію та перегляду професійних стандартів і подає його на затвердження Кабінету Міністрів України;</p> <p>реєструє професійні стандарти та забезпечує відкритий доступ до стандартів;</p>	
--	--

здійснює інформаційно-аналітичне та методичне забезпечення розроблення професійних стандартів;

бере участь у розробленні стандартів освіти та професійних стандартів;

здійснює акредитацію кваліфікаційних центрів;

розробляє критерії та процедури визнання професійних та часткових професійних кваліфікацій, здобутих в інших країнах;

розробляє проект порядку присвоєння/підтвердження професійних та часткових професійних кваліфікацій, визнання результатів навчання осіб (зокрема, здобутих шляхом неформальної чи інформальної освіти) кваліфікаційними центрами і подає його на затвердження Кабінету Міністрів України;

взаємодіє з органами та установами забезпечення якості освіти;

здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та іншими актами законодавства.

3. Національне агентство кваліфікацій є юридичною особою публічного права, що утворюється Кабінетом Міністрів України та діє на основі статуту, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

<p>4. Для забезпечення діяльності Національного агентства кваліфікацій утворюється секретаріат.</p> <p>Члени Національного агентства кваліфікацій можуть здійснювати свої повноваження на постійній основі або на громадських засадах відповідно до статуту Національного агентства кваліфікацій.</p> <p>Голова Національного агентства кваліфікацій та його заступники працюють на постійній основі.</p> <p>Голова Національного агентства кваліфікацій, його заступники, члени Національного агентства кваліфікацій, які здійснюють свої повноваження на постійній основі, та працівники секретаріату не є державними службовцями.</p>	
<p>Стаття 39. Професійні стандарти</p> <p>1. Професійний стандарт - це затверджені в установленому порядку вимоги до компетентностей працівників, що слугують основою для формування професійних кваліфікацій.</p> <p>2. Професійні стандарти можуть розроблятися роботодавцями, їх організаціями та об'єднаннями, органами державної влади, науковими установами, галузевими радами, громадськими об'єднаннями, іншими</p>	<p>Виключити.</p>

<p>зацікавленими суб'єктами.</p> <p>3. Порядок розроблення, введення в дію та перегляду професійних стандартів затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Національного агентства кваліфікацій.</p>	
<p>Стаття 39¹. Галузеві ради з розроблення професійних стандартів</p> <p>1. Галузева рада з розроблення професійних стандартів є робочим органом, що утворюється за галузевою ознакою з метою розроблення професійних стандартів.</p> <p>2. Склад галузевої ради з розроблення професійних стандартів формується та затверджується її засновником (засновниками).</p> <p>До складу галузевої ради з розроблення професійних стандартів включаються представники:</p> <p> підприємств (роботодавців) відповідної галузі;</p> <p> репрезентативних на національному чи галузевому рівні об'єднань професійних спілок (за наявності).</p> <p>До складу галузевої ради з розроблення професійних стандартів можуть також включатися представники:</p>	<p>Виключити.</p>

репрезентативних на національному чи галузевому рівні об'єднань організацій роботодавців;

громадських об'єднань, основною метою діяльності яких відповідно до статуту є захист професійних інтересів, їх асоціацій;

органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування;

закладів освіти тощо.

3. Галузева рада з розроблення професійних стандартів може здійснювати свою діяльність із статусом юридичної особи або без такого статусу.

4. До завдань галузевої ради з розроблення професійних стандартів належать:

організація, координація або безпосереднє розроблення професійних стандартів;

участь у розробленні стандартів освіти;

участь у розробленні стандартів та інструментів оцінювання кваліфікацій і результатів навчання;

аналіз і прогнозування розвитку професійних та часткових професійних кваліфікацій на галузевому чи міжгалузевому ринку праці;

проведення моніторингових досліджень та розроблення середньострокових прогнозів потреби певного виду економічної діяльності у кадрах в розрізі професійних та часткових професійних кваліфікацій.

5. Галузева рада з розроблення професійних стандартів має право:

створювати кваліфікаційні центри;

брати участь у розробленні стандартів освіти;

ініціювати обґрунтовані зміни до професійних стандартів та стандартів освіти;

взаємодіяти із закладами освіти, іншими суб'єктами освітньої діяльності у питаннях освітніх і професійних та часткових професійних кваліфікацій;

брати участь у розробленні освітніх програм або проводити їх незалежну експертизу.

6. Фінансування діяльності галузевих рад з розроблення професійних стандартів здійснюється за рахунок коштів їх засновників та з інших джерел, не заборонених законом.

Законі України «Про фахову передвищу освіту»	
<p>Стаття 1. Основні терміни та їх визначення</p> <p>1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>7) професія, для якої запроваджено додаткове регулювання, - вид професійної діяльності, доступ до якого, окрім наявності освіти відповідного рівня та спеціальності, визначається законом або міжнародним договором;</p>	<p>Стаття 1. Основні терміни та їх визначення</p> <p>1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>...</p> <p>7) регульована професія (професія, для якої запроваджене додаткове регулювання) – професія, у межах якої доступ до професійної діяльності, крім наявності освіти відповідного рівня за відповідною професією чи спеціальністю, визначається законом або міжнародним договором;</p>
<p>Стаття 49. Освітньо-професійні програми та навчальні плани</p> <p>...</p> <p>Відсутня.</p>	<p>Стаття 49. Освітньо-професійні програми та навчальні плани</p> <p>...</p> <p>5. Освітньо-професійні програми можуть передбачати присудження часткової освітньої кваліфікації.</p> <p>В межах рівня фахової передвищої освіти заклад фахової передвищої освіти може видавати документ про присудження часткової освітньої кваліфікації, в якому обов'язково зазначаються назва закладу фахової передвищої освіти, що видав цей документ (у</p>

разі присудження часткової освітньої кваліфікації у відокремленому підрозділі закладу освіти - також назва такого підрозділу), назва освітньої програми, рівень освіти, а також часткова освітня кваліфікація, що складається з її назви, інформації про набуту компетентність (набуті компетентності), результати навчання особи, освітні компоненти, отримані оцінки і здобуту кількість кредитів ЄКТС.

Документ про присудження часткової освітньої кваліфікації може використовуватись при присвоєнні/підтвердженні повної або часткової професійної кваліфікації, оцінці діяльності (атестації) працівників, поновленні на навчання, академічній мобільності тощо.

Інформація про видані документи про присудження часткової освітньої кваліфікації вноситься закладами фахової передвищої освіти, крім військових коледжів сержантського складу, фахових коледжів із специфічними умовами навчання до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ
проекту Закону України
«Про Національну систему кваліфікацій»

I. Визначення проблеми

Законопроект пропонує врегулювати суспільні відносини у сфері кваліфікацій, що є пріоритетними для сфери освіти, економіки, праці та зайнятості населення.

Можливість набувати нових навичок, знань, розвивати прихований потенціал набуває все більшого значення. ЮНЕСКО у своїй оцінці про майбутнє сфери праці зазначає, що характер нашого життя різко змінюється, у зв'язку з тенденціями покликаними «четвертою промисловою революцією», в основі якої лежать автоматизація, перехід на цифрові технології, зростання зайнятості на підприємствах ІТ-сфери й застосування штучного інтелекту. Результатом є застарівання існуючих навичок і зростання попиту на нові. Крім цього, демографічні зміни, зростаюча мобільність населення, зміна моделей споживання й виробництва, невизначеність сучасного життя та праці вимагають наявності у людини таких якостей як здатність до адаптації, усвідомлення потреби в безперервному навчанні, набутті нових компетентностей та кваліфікацій. На державу покладається обов'язок створити гнучкі і дієві механізми реагування для забезпечення ринку праці працівниками необхідних кваліфікацій та нових професій.

Отже, структурно-технологічні перебудови ринкових відносин у світі та в Україні, високий рівень розвитку і автоматизації процесів створює умови попиту на ринку праці якісної робочої сили, найму кваліфікованого персоналу адаптованого до вимог сучасності за професійною придатністю, гнучкістю, мобільністю, вмотивованістю, інноваційністю, моральністю тощо. Крім зазначеного, загальносвітовими викликами є зміна клімату, коронакриза, а також військові конфлікти та інші фактори, що вимагають нетривіальних рішень стосовно зміни структури економіки, визначення пріоритетів та шляхів подальшого її розвитку. За даними Національного інституту стратегічних досліджень пріоритетними цілями до 2030 року для нашої країни будуть: структурна модернізація, що включатиме першочергове створення законодавчих умов для її здійснення; зростання зайнятості, що включає узгодження кваліфікацій з ринком праці та сприяння самозайнятості населення; справедливу систему соціального захисту, що включає сталий соціальний розвиток громад тощо (<https://niss.gov.ua/sites/default/files/2020-12/ukraine-2030-1.pdf>).

Сучасний ринок праці в Україні характеризується професійно-кваліфікаційним дисбалансом робочої сили, неоднорідністю кон'юнктури, недостатньою кількістю спеціалістів у провідних економічних галузях, збільшенням відсотка безробітних серед економічно активного населення, у тому числі осіб з обмеженими можливостями. За даними державної служби

МОН № 1/7183п-24 від 25.04.2024

Підписав: Винницький Михайло Іван

Сертифікат: 3FAA9288358EC0030400000075A036004D91B900

Дійсний: з 25.05.2023 0:00:00 по 24.05.2025 23:59:59

статистики у 2020 році кількість безробітного населення у віці 15-70 років становила 1674,2 тис. осіб (у 2019 році – 1487,7 тис. осіб). З них близько 30% були вивільнені з економічних причин, близько 34% - за власним бажанням/за згодою сторін, понад 9% - не змогли працевлаштуватися після закінчення закладів освіти різного рівня. Навантаження зареєстрованих безробітних на одну вакансію перевищує 3 особи. Із зайнятого населення переважають ті, хто працює за наймом – близько 85%, близько 14% - самозайняте населення і лише близько 1% є роботодавцями (<http://www.ukrstat.gov.ua/>).

Тому, в умовах євроінтеграції та економічного розвитку країни важливим завданням держави є створення належних умов для професійного навчання, підвищення кваліфікації робочої сили упродовж життя, запровадження механізмів з оцінювання результатів неформального, інформального навчання, набуття нових кваліфікацій, сприяння працевлаштуванню за професійними здібностями відповідно до кваліфікаційних вимог роботодавця, розширенню можливостей для самозайнятості населення.

Отже, динаміка розвитку технологій, суспільних відносин і особистих потреб громадян, умов невизначеності найближчої перспективи формулюють вимоги до системи кваліфікацій, - важливого елемента суспільних відносин, що пов'язує систему освіти та ринок праці, значення і вага якого для забезпечення ринку праці працівниками необхідної кваліфікації постійно зростає.

Національна система кваліфікацій представляє собою сукупність інституцій і правових норм, що регулюють формування і розвиток освітніх та професійних кваліфікацій, їх відповідність потребам особи, суспільства і ринку праці. За своїм визначенням, система кваліфікацій є сферою спільних інтересів передусім системи освіти і ринку праці. Наразі правове регулювання відносин у зазначеній сфері здійснюється різними законами: здебільшого Законом України «Про освіту» та «Кодексом законів про працю України», що ускладнює сприйняття сфери кваліфікацій як цілісної системи, яка має специфічну мету, завдання та особливості функціонування.

Практика розвитку системи кваліфікацій за останні роки показала, що зміст і обсяг питань цієї сфери, що потребують регулювання, виходить за межі як освітнього законодавства так і законодавства про працю, що потребує розроблення спеціального закону.

Варто зазначити, що частиною другою статті 37 Закону України «Про освіту» передбачається, що структура і функціонування Національної системи кваліфікацій визначаються законом.

Розвиток Національної системи кваліфікацій має враховувати євроінтеграційний поступ нашої країни зокрема тенденції у сфері кваліфікацій в Європейському співтоваристві, рекомендації Ради Європи з цього питання та практики європейських країн щодо взаємного визнання кваліфікацій. Євроінтеграційні процеси передбачають тісну співпрацю з відповідними європейськими інституціями, участь у напрацюванні та прийнятті рішень в

загаданій сфері, їх впровадження в Україні з метою гармонізації Національної системи кваліфікацій з європейським простором кваліфікацій.

Отже, з огляду на специфіку сфери кваліфікацій, потребує законодавчого врегулювання функціонування Національної системи кваліфікацій, встановлення прозорих правил взаємодії всіх заінтересованих сторін щодо визнання результатів навчання та інших механізмів взаємозв'язку освіти і професійної підготовки з потребами ринку праці, розвитку економіки, суспільства і громадян; інституційного забезпечення процесів, пов'язаних із визнанням результатів навчання, розробленням механізмів забезпечення якості та присвоєння кваліфікацій.

Потребує визначення і закріплення на законодавчому рівні повноважень у сфері кваліфікацій усіх заінтересованих сторін, їх залучення до реалізації відповідної політики.

Досвід діяльності Національного агентства кваліфікацій засвідчує необхідність перегляду його повноважень та доповнення важливими функціями, що мають сприяти здійсненню його діяльності на якісно новому рівні.

Важливим є закріплення на законодавчому рівні вимог до забезпечення якості процедур у сфері кваліфікацій і контролю їх дотримання.

Шляхами вирішення зазначених проблем є:

створення законодавчих механізмів для регулювання суспільних відносин, пов'язаних із функціонуванням та розвитком системи кваліфікацій в Україні, відкритої та гнучкої взаємодії заінтересованих сторін у сфері освіти, праці і соціально-трудова відносин;

адаптація зазначених механізмів до норм права Європейського Союзу;

стимулювання розвитку мережі кваліфікаційних центрів;

створення мотиваційних механізмів для розроблення освітніх програм та відповідних навчальних онлайн курсів для отримання повних, часткових професійних кваліфікацій або мікрокваліфікацій та забезпечення вільного доступу до них усіх бажаючих;

створення можливостей розвитку особи, її самореалізації в професійній сфері;

створення механізмів мотивації особи для навчання впродовж усього життя .

Проект Закону України «Про Національну систему кваліфікацій» розроблено на виконання частини другої статті 37 Закону України «Про освіту» та кроку 137 Плану пріоритетних дій Уряду на 2024 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 лютого 2024 р. № 137-р.

Законопроект враховує вітчизняний досвід становлення системи кваліфікацій в Україні та основні рекомендації Ради Європи з питань розвитку освіти впродовж життя.

Зокрема, взято до уваги:

Рекомендацію Ради Європи про ключові компетентності для навчання впродовж життя (Proposal for a COUNCIL RECOMMENDATION on Key Competences for LifeLong Learning. Brussels, 17.1.2018 SWD (2018) 14 final);

Рекомендацію Європейської Комісії, що визначають основні принципи освіти дорослих (Memorandum of Continuing Education in Europe.- Lisbon.-2000);

Рекомендацію Ради Європи від 22 травня 2017 року про Європейську рамку кваліфікацій для навчання впродовж життя та скасування рекомендації Європейського Парламенту та Ради від 23 квітня 2008 року про створення європейської рамки кваліфікацій для навчання впродовж життя (2017/C 189/03);

Рекомендацію Ради Європи від 26 листопада 2018 року про сприяння автоматичному взаємному визнанню вищої та повної середньої освіти та професійної підготовки, а також результатів періодів навчання за кордоном (2018/C 444/01);

Рекомендацію Ради Європи від 16 червня 2022 року щодо європейського підходу до мікрокваліфікацій для навчання впродовж усього життя та працевлаштування (2022/C 243/02).

Основні групи (підгрупи), на які справляється вплив при підготовці проєкту:

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Держава	+	-
Суб'єкти господарювання	+	-
Громадяни	+	-

Обґрунтування неможливості вирішення проблеми за допомогою ринкових механізмів:

проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів, оскільки питання, що порушуються, не стосуються механізмів стихійного регулювання ціни, темпів і пропорцій суспільного виробництва. Система кваліфікацій потребує закріплення на законодавчому рівні, що забезпечуватиме можливість її розвитку для найкращого забезпечення потреб особи, суспільства та економіки.

Обґрунтування неможливості вирішення проблеми за допомогою діючих регуляторних актів:

проблема не може бути розв'язана за допомогою чинних законодавчих актів, оскільки необхідність створення спеціального закону для регулювання суспільних відносин у сфері кваліфікацій, визначена частиною другою статті 37 та Закону України «Про освіту», лише з 2018 року. На сьогодні структура і особливості функціонування Національної системи кваліфікацій регламентуються різними законами. Існує нагальна потреба формування єдиної законодавчої основи для забезпечення розвитку зазначеної сфери відповідно до

сучасних потреб економіки, ринку праці, суспільства та особи, з урахуванням світових тенденцій та міжнародних рекомендацій.

II. Цілі державного регулювання

Проект закону розроблено з метою законодавчого врегулювання Національної системи кваліфікацій для забезпечення належних умов її розвитку з урахуванням потреб економіки, ринку праці, суспільства, а також міжнародних тенденцій і рекомендацій, якості та взаємного визнання кваліфікацій.

Зазначену мету планується досягти за допомогою встановлення засад формування та функціонування Національної системи кваліфікацій.

Цілями регулювання є:

- забезпечення взаємодії ринку освітніх послуг та ринку праці;
- адаптація Національної системи кваліфікацій до норм права Європейського Союзу;
- удосконалення структури Національної системи кваліфікацій;
- оптимізація повноважень інституцій Національної системи кваліфікацій з урахуванням досвіду їх діяльності;
- забезпечення відповідності між результатами навчання, що оцінюються, та кваліфікаціями, що присуджуються чи присвоюються;
- забезпечення відповідності освітніх та професійних кваліфікацій потребам людини, економіки, суспільства та ринку праці;
- підвищення конкурентоздатності працівників шляхом забезпечення їх права на присвоєння, підтвердження, визнання професійних кваліфікацій;
- задоволення потреб держави та ринку праці у працівниках відповідної кваліфікації для розвитку національної економіки;
- запровадження системи стандартизованого оцінювання результатів навчання, здобутих шляхом формальної та/ або неформальної, та/ або інформальної освіти з метою присвоєння, підтвердження, визнання професійних кваліфікацій, часткових професійних кваліфікацій;
- стимулювання навчання та професійного розвитку впродовж життя;
- створення умов для розвитку особистості шляхом набуття нею відповідних компетентностей та кваліфікацій;
- гарантування прозорості процедур у сфері кваліфікацій.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1 Існуюча ситуація залишається без змін	Не забезпечує досягнення цілей. Припускається можливість точкового регулювання існуючої проблеми шляхом внесення змін до різних законів, що і надалі визначатиме фрагментарність Національної системи кваліфікацій, відсутність цілісного її сприйняття.

Альтернатива 2 Прийняття запропонованого проєкту Закону	Створюється законодавча основа для розвитку Національної системи кваліфікацій, що враховує потреби економіки, ринку праці, держави і інтереси особи та світові тенденції розвитку. Запровадження альтернативи повністю забезпечує досягнення задекларованих цілей для вирішення проблеми. Передбачається задоволення інтересів усіх зацікавлених сторін, створення умов для розвитку Національної системи кваліфікацій.
--	--

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Існуюча ситуація залишається без змін	Відсутні. Збереження існуючого становища даватиме можливість ситуативного вирішення завдань у сфері освіти або праці і трудових відносин.	Збереження фрагментарності системи кваліфікацій та розпорошеності норм, що регулюють зазначену сферу, по різних законам, ускладнення сприйняття як цілісної системи і відповідно її розуміння. Неефективний розподіл повноважень у сфері кваліфікацій між її суб'єктами та органами управління. Ускладнення євроінтеграційних процесів, зокрема в частині співставлення Національної рамки кваліфікацій з Європейською рамкою кваліфікацій.
Альтернатива 2 Прийняття запропонованого проєкту закону	Прийняття проєкту закону дозволить розв'язати визначені проблеми в цілому та забезпечить досягнення задекларованих цілей. Зокрема: визначення на законодавчому рівні сфери застосування закону, мети і завдань Національної системи кваліфікацій, основних принципів організації та її функціонування, структури і суб'єктів Національної системи кваліфікацій сприятиме цілісному сприйняттю системи і гармонізації відносин інституцій різних сфер господарювання; оновлення тезаурусу системи кваліфікацій, що враховує досвід її функціонування та основні світові тенденції, сприятиме однозначному розумінню процесів, співставленню та порівнянню з відповідними аналогами	Додаткові витрати бюджету відсутні. Фінансування інституцій Національної системи кваліфікацій здійснюватиметься в межах видатків, передбачених державним бюджетом на відповідний рік.

	<p>Національної системи кваліфікацій в інших країнах, передусім, країнах Європейського Співтовариства;</p> <p>уточнення і оптимізація повноважень органів управління у сфері кваліфікацій, сприятимуть уникненню дублювання функцій, підвищенню ефективності їхньої діяльності;</p> <p>визначення повноважень та завдань суб'єктів Національної системи кваліфікацій сприятиме більш ефективному застосуванню наявних ресурсів для виконання поставлених завдань.</p> <p>Створюються умови для міграції трудових ресурсів залежно від забезпечених умов праці.</p> <p>Очікується отримання позитивного іміджу країни на міжнародному рівні.</p>	
--	---	--

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1 Існуюча ситуація залишається без змін	Відсутні	Ускладнення розуміння системи кваліфікацій, її внутрішніх та зовнішніх зв'язків.
Альтернатива 2 Прийняття запропонованого проєкту закону	<p>Створюються мотиваційні механізми для навчання впродовж життя, набуття нових кваліфікацій, особистісного розвитку людини незалежно від віку.</p> <p>Посилюється конкурентоспроможність працівника на ринку праці, можливість для кар'єрного росту, зростання заробітної плати, самореалізації.</p>	Додаткові витрати відсутні.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Дія проєкту регуляторного акта поширюватиметься на сферу інтересів суб'єктів господарювання (закладів освіти)

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	518	18129	-	-	18647
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	2,8%	97,2%	-	-	100%

Інформацію про кількість суб'єктів господарювання та їх питому вагу у загальній кількості взято із статистичних даних Міністерства економіки України.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні. Ситуація залишається незмінною.	Суб'єкти господарювання не розуміють значення Національної системи кваліфікацій, фрагментарно використовують її можливості.
Альтернатива 2	Суб'єкти господарювання отримують можливість розширити сферу своєї діяльності через використання можливостей, інструментів і механізмів Національної системи кваліфікацій. Очікується зростання попиту на освітні послуги, залученість закладів освіти до виробничих процесів. Ринок праці буде забезпечено працівниками необхідної кваліфікації	Додаткові витрати відсутні.

Оцінка сумарних витрат за альтернативами

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1 Існуюча ситуація залишається без змін	-
Альтернатива 2 Прийняття запропонованого проекту закону	-

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Здійснити вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей.

Вартість балів визначається за чотирибальною системою оцінки ступеня досягнення визначених цілей, де:

4 – цілі прийняття регуляторного акта, які можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше існувати не буде);

3 – цілі прийняття регуляторного акта, які можуть бути досягнуті майже повною мірою (усі важливі аспекти проблеми існувати не будуть);

2 – цілі прийняття регуляторного акта, які можуть бути досягнуті частково (проблема значно зменшиться, деякі важливі та критичні аспекти проблеми залишаться невирішеними);

1 – цілі прийняття регуляторного акта, які не можуть бути досягнуті (проблема продовжує існувати).

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1 Існуюча ситуація залишається без змін	1	Мінімальний бал, який означає неможливість досягнення цілей державного регулювання альтернативним способом.
Альтернатива 2 Прийняття запропонованого проекту закону	3	Максимальний бал. Оптимальний варіант збалансування інтересів держави, громадян та суб'єктів господарювання. Наявність можливості для розвитку суб'єктам господарювання.

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1 Існуюча ситуація залишається без змін	Вигоди відсутні.	Негативні тенденції у зв'язку з неприйняттям законопроекту: точкове, не системне регулювання існуючої проблеми шляхом внесення змін до різних законів; фрагментарність Національної системи кваліфікацій, відсутність цілісного її сприйняття; розпорошеність норм, що регулюють зазначену сферу, по різних законам; неефективний розподіл повноважень у сфері кваліфікацій між її суб'єктами та органами управління; ускладнення євроінтеграційних процесів, зокрема в частині співставлення Національної рамки кваліфікацій з	Неприйняття проекту закону даватиме можливість лише ситуативного і фрагментарного вирішення завдань, що виникатимуть в системі кваліфікацій.

		Європейською рамкою кваліфікацій; ускладнення розуміння системи кваліфікацій, її внутрішніх та зовнішніх зв'язків. Суб'єкти господарювання фрагментарно використовують можливості Національної системи кваліфікацій.	
Альтернатива 2 Прийняття запропонованого проєкту закону	Прийняття проєкту закону дозволить розв'язати визначені проблеми в цілому та забезпечить досягнення задекларованих цілей. Зокрема передбачається: визначення на законодавчому рівні сфери застосування закону, мети і завдань Національної системи кваліфікацій, основних принципів організації та її функціонування, структури і суб'єктів Національної системи кваліфікацій сприятиме цілісному сприйняттю системи і гармонізації відносин інституцій різних сфер господарювання; оновлення тезаурусу системи кваліфікацій, що враховує досвід її функціонування та основні світові тенденції, сприятиме однозначному розумінню процесів, співставленню та порівнянню з відповідними аналогами Національної системи	Додаткові витрати відсутні.	Повністю вирішує проблему. Прийняття проєкту закону сприятиме досягненню поставлених цілей і вирішенню завдань.

	<p>кваліфікацій в інших країнах, передусім, країнах Європейського Співтовариства;</p> <p>уточнення і оптимізація повноважень органів управління у сфері кваліфікацій, сприятимуть уникненню дублювання функцій, підвищенню ефективності їхньої діяльності;</p> <p>визначення повноважень та завдань суб'єктів Національної системи кваліфікацій сприятиме більш ефективному застосуванню наявних ресурсів для виконання поставлених завдань;</p> <p>створюються умови для міграції трудових ресурсів залежно від забезпечених умов праці;</p> <p>сприяння розвитку системи освіти дорослих;</p> <p>позитивний імідж країни на міжнародному рівні.</p>		
--	---	--	--

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1 Існуюча ситуація залишається без змін	Аргументи для переваги відсутні. Відмова від цієї альтернативи дозволить забезпечити розвиток Національної системи кваліфікацій, суміжних сфер (зокрема, освіти дорослих) забезпечити інтереси громадян, потреби економіки, ринку праці і держави.	X
Альтернатива 2 Прийняття запропонованого проєкту закону	Аргументи для відмови відсутні. Обрана альтернатива є найбільш раціональним варіантом врахування інтересів всіх основних груп, на які проблема здійснює вплив. Обрання альтернативи 2 сприятиме інтеграції нашої країни до європейського простору кваліфікацій та ринку праці,	X

	забезпечить досягнення задекларованих цілей та є єдиним необхідним і достатнім способом вирішення проблеми, а також забезпечення розвитку Національної системи кваліфікацій.	
--	--	--

Враховуючи наведене, з метою вирішення правових питань у напрямі регулювання процесу становлення Національної системи кваліфікацій доцільно прийняти 2 альтернативний спосіб досягнення мети.

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Прийняття законопроекту забезпечить:

на законодавчому рівні визначити та закріпити взаємодію ринку освітніх послуг та ринку праці;

адаптацію Національної системи кваліфікацій до норм права Європейського Союзу;

удосконалення структури Національної системи кваліфікацій;

оптимізацію повноважень інституцій Національної системи кваліфікацій з урахуванням досвіду їх діяльності;

забезпечення відповідності між результатами навчання, що оцінюються, та кваліфікаціями, що присуджуються чи присвоюються;

забезпечення відповідності освітніх та професійних кваліфікацій потребам людини, економіки, суспільства та ринку праці;

підвищення конкурентоздатності працівників шляхом забезпечення їх права на присвоєння, підтвердження, визнання професійних кваліфікацій;

задоволення потреб держави та ринку праці у працівниках відповідної кваліфікації для розвитку національної економіки;

запровадження системи оцінювання результатів навчання, здобутих шляхом формальної та/ або неформальної, та/ або інформальної освіти з метою присвоєння, підтвердження, визнання професійних кваліфікацій, часткових професійних кваліфікацій;

стимулювання навчання та професійного розвитку впродовж життя;

створення умов для розвитку особистості шляхом набуття нею відповідних компетентностей та кваліфікацій;

гарантування прозорості процедур у сфері кваліфікацій.

можливості для професійного розвитку, підвищення кваліфікації працівників упродовж життя відповідно до кваліфікаційних вимог роботодавця;

створення умов для особистісного розвитку людини незалежно від віку;

залучення представників громадських об'єднань, роботодавців інших заінтересованих учасників до реалізації державної політики у сфері кваліфікацій;

позитивний імідж країни на міжнародному рівні.

Проект Закону України «Про Національну систему кваліфікацій» розроблено на виконання частини другої статті 37 Закону України «Про освіту» та кроку

137 Плану пріоритетних дій Уряду на 2024 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 лютого 2024 р. № 137-р.

Відповідно до вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» проєкт регуляторного акта – постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання акредитації кваліфікаційних центрів» було оприлюднено у розділі «Громадське обговорення» на офіційному сайті Міністерства освіти і науки України (www.mon.gov.ua) для обговорення та отримання пропозицій та зауважень від зацікавлених фізичних та юридичних осіб протягом одного місяця.

Для впровадження окремих норм проєкту закону передбачається підготовка і розроблення відповідних нормативно-правових актів, приведення у відповідність законодавства.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Реалізація проєкту закону не потребує додаткових витрат із державного бюджету України та місцевих бюджетів, тому розрахунок бюджетних витрат не здійснювався.

Розвиток мережі кваліфікаційних центрів здійснюватиметься за рахунок коштів суб'єктів господарювання.

Проєкт закону не містить дискримінаційних або таких, що обмежують конкуренцію норм.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Безстроковий. При внесенні змін до чинного законодавства, що можуть вплинути на дію проєкту закону, до нього будуть внесені відповідні корективи в установленому порядку.

Проєкт регуляторного акта набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Досягнення цілі державного регулювання, задля якого пропонується акт, може бути охарактеризовано такими кількісними та якісними показниками, значення яких має змінитися за вимірюваний період:

1. Розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта – не зміниться.

2. Кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюватиметься дія акта – 18647.

3. Розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання, пов'язаними з виконанням вимог акта не визначено.

4. Рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта – високий, оскільки повідомлення про оприлюднення

проекту постанови та аналізу регуляторного впливу акта розміщено на офіційному вебсайті Міністерства освіти і науки України (<http://mon.gov.ua>).

Опосередковано, кількісними показниками результативності акта є:

- кількість розроблених професійних стандартів;
- кількість створених кваліфікаційних центрів;
- кількість осіб, яким присвоєно професійну кваліфікацію в кваліфікаційних центрах.

ІХ. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Відстеження результативності законопроекту буде здійснюватися розробником регуляторного акта відповідно до вимог статті 10 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», та Методики відстеження результативності регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» (із змінами від 16.12.2015 № 1151).

Базове відстеження результативності буде проведено через рік після набрання чинності проекту акта.

Повторне відстеження - буде проведено через рік після базового відстеження.

Періодичне відстеження результативності Проекту постанови буде здійснюватися щорічно, починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності цього акта.

Відстеження результативності даного акта буде здійснюватися статистичним та соціологічним методами: буде аналізуватись офіційна статистична інформація за даними ЄДЕБО, регіональна статистика.

Також будуть проведені соціологічні дослідження, аналізуватимуться звернення суб'єктів господарювання.

Т. в. о. Міністра

Михайло ВИННИЦЬКИЙ

ВИТРАТИ

на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта за Альтернативою 1

№ з/п	Витрати	Сумарні витрати на виконання запланованого регулювання, гривень
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	—
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	—
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	—
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо), гривень	—
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	-
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	—
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	—
8	Інше, гривень	-
9	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8), гривень	-
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	-
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання	-

(вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	
--	--

ВИТРАТИ

на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта за Альтернативою 2

№ з/п	Витрати	Сумарні витрати на виконання запланованого регулювання за рік, гривень	Сумарні витрати на виконання запланованого регулювання за 5 років, гривень
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	-	-
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	-	-
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	-	-
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо), гривень	-	-
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (ліцензій), гривень	-	-
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	-	-
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	-	-
8	Інше (забезпечення процесу підготовки матеріалів для проведення акредитації)*, гривень Ознайомлення з нормативно-правовим	-	-

	документом		
9	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8), гривень	-	-
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	-	-
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	-	-

ПОВІДОМЛЕННЯ
про оприлюднення проєкту регуляторного акта –
проєкту Закону України «Про Національну систему кваліфікацій»

Законопроект розроблено на виконання кроку 137 Плану пріоритетних дій Уряду на 2024 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 лютого 2024 р. № 137-р.

Проєкт акта визначає мету, завдання, структуру, принципи організації та функціонування Національної системи кваліфікацій, засади розроблення рамок кваліфікацій, професійних стандартів, умови формування та супроводу Єдиного реєстру кваліфікацій.

Законопроект визначає повноваження органів управління у сфері кваліфікацій, у тому числі особливості статусу, завдання і повноваження Національного агентства кваліфікацій.

Визначаються завдання та права галузевих рад з розвитку професійних кваліфікацій, процедури акредитації та діяльності кваліфікаційних центрів, загальні засади присвоєння, підтвердження, визнання професійних кваліфікацій, зокрема здобутих шляхом неформальної та інформальної освіти, а також присвоєння і підтвердження освітніх кваліфікацій, у тому числі часткових.

Відповідно до рекомендацій Європейської Комісії (COUNCIL RECOMMENDATION of 16 June 2022 on a European approach to micro-credentials for lifelong learning and employability (2022/C 243/02)) вводиться поняття мікрокваліфікацій, особливості їх здобуття і присвоєння.

Найменування установи, що розробляла регуляторний акт, адреса, телефон:

Розробником проєкту регуляторного акта є Міністерство освіти і науки України

Проєкт Закону України «Про Національну систему кваліфікацій» оприлюднено 27 лютого 2024 року у розділі «Регуляторна політика» офіційного вебсайту МОН (www.mon.gov.ua).

Зауваження та пропозиції до законопроекту приймаються до **27 березня 2024 року** за адресами:

Міністерство освіти і науки України, 01135, м. Київ, просп. Берестейський, 10;

в електронній формі на e-mail: igor.baluba@mon.gov.ua;

Державна регуляторна служба України, вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011; e-mail: inform@dkrp.gov.ua.

Контактна особа для надання консультацій: Ігор Балуба, керівник експертної групи з питань фахової передвищої освіти, директорату фахової передвищої, вищої освіти, номер телефону: 481-32-65.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

13 12 2023

м. Київ

№ 1513

Про затвердження Плану діяльності Міністерства освіти і науки України та центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра освіти і науки України, з підготовки проєктів регуляторних актів на 2024 рік

Відповідно до статті 7 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», пункту 8 Положення про Міністерство освіти і науки України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 р. (зі змінами),

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити План діяльності Міністерства освіти і науки України та центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра освіти і науки України, з підготовки проєктів регуляторних актів на 2024 рік (далі – План), що додається.

2. Керівникам структурних підрозділів Міністерства, центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра освіти і науки України:

1) здійснювати підготовку проєктів регуляторних актів у сфері господарської діяльності відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»;

2) у разі виникнення потреби у розробці нових проєктів регуляторних актів, які не внесено до Плану, забезпечити внесення змін до нього не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проєкту, але не пізніше дня його оприлюднення.

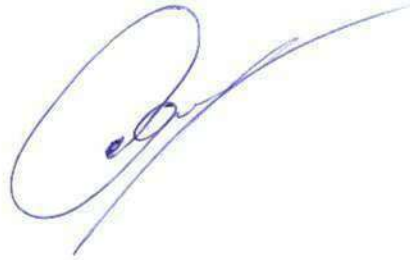
3. Департаменту правового забезпечення (Рудик І.) забезпечити:

1) до 25 грудня 2023 року оприлюднення цього наказу шляхом розміщення на офіційному вебсайті Міністерства;

2) до 10 січня 2024 року інформування Державної регуляторної служби України про оприлюднення Плану.

4. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

Міністр

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized initial 'O' followed by a series of loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Оксен ЛІСОВИЙ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства освіти і науки України

13 1d

2023 № 1513

План

діяльності Міністерства освіти і науки України та центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра освіти і науки України, з підготовки проєктів регуляторних актів на 2024 рік

№ з/п	Назва проєкту регуляторного акту	Обґрунтування необхідності прийняття регуляторного акту	Строк підготовки регуляторного акту	Назва структурного підрозділу (ЦОВВ та їх структурного підрозділу), що розроблятимуть регуляторний акт
1	Проєкт Закону України «Про професійну освіту»	Необхідність визначення правових, організаційних та економічних засад функціонування і розвитку системи професійної (професійно-технічної) освіти в Україні	31.01.2024	Директорат професійної освіти
2	Проєкт наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Порядку проведення апробації навчальної літератури»	На виконання абзацу сьомого частини четвертої статті 75 Закону України «Про освіту»	29.02.2024	Директорат шкільної освіти
3	Проєкт наказу «Про затвердження Змін до	На виконання статті 4, 75 Закону України «Про освіту», абзацу дев'ятого частини	29.02.2024	Директорат шкільної освіти

	Порядку конкурсного відбору підручників (крім електронних) та посібників для здобувачів повної загальної середньої освіти та педагогічних працівників»	другої статті 54 Закону України «Про повну загальну середню освіту», пункту 3 Порядку забезпечення підручниками та посібниками здобувачів повної загальної середньої освіти і педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 січня 2019 р. № 41		
4	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про внесення змін до Порядку зарахування, відрахування та переведення учнів до державних та комунальних закладів освіти для здобуття повної загальної середньої освіти»	На виконання розділу Х «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про повну загальну середню освіту»	29.02.2024	Директорат шкільної освіти
5	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про внесення змін до Порядку акредитації та ведення реєстру громадських фахових об'єднань, інших юридичних осіб, що здійснюють незалежне оцінювання якості освіти та освітньої діяльності закладів загальної середньої освіти»	На виконання підпункту 2 пункту 8 розділу ІХ «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про адміністративну процедуру», доручення Кабінету Міністрів України від 23.06.2022 № 14838/1/1-22, пункту 1.5 Плану організації підготовки проектів актів та виконання інших завдань, необхідних для забезпечення реалізації Закону України «Про адміністративну процедуру»	29.02.2024	Державна служба якості освіти України, Директорат шкільної освіти

6	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про внесення змін до Порядку проведення експертизи затвердження освітніх програм повної загальної середньої освіти, розроблених не на основі типових освітніх програм»	На виконання підпункту 2 пункту 8 розділу IX «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про адміністративну процедуру», доручення Кабінету Міністрів України від 23.06.2022 № 14838/1/1-22, пункту 1.5 Плану організації підготовки проектів актів та виконання інших завдань, необхідних для забезпечення реалізації Закону України «Про адміністративну процедуру»	29.02.2024	Державна служба якості освіти України, Директорат шкільної освіти
7	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Змін до Порядку конкурсного відбору підручників та посібників для осіб з особливими освітніми потребами, здобувачів професійної (професійно-технічної) освіти і посібників для здобувачів повної загальної середньої освіти та педагогічних працівників»	На виконання статей 4, 75 Закону України «Про освіту», статті 54 Закону України «Про повну загальну середню освіту», пункту 3 Порядку забезпечення підручниками та посібниками здобувачів повної загальної середньої освіти і педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 січня 2019 р. № 41	31.03.2024	Директорат шкільної освіти
8	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про внесення змін у Порядок проведення позапланових перевірок закладів загальної середньої освіти»	На виконання розділу IX «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про адміністративну процедуру»	31.03.2024	Директорат шкільної освіти, Державна служба якості освіти України

9	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про внесення змін до Порядку проведення інституційного аудиту закладів загальної середньої освіти»	На виконання розділу IX «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про адміністративну процедуру»	31.03.2024	Директорат шкільної освіти, Державна служба якості освіти України
10	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про внесення змін до Порядку здійснення аналізу діяльності місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, їх структурних підрозділів з питань освіти»	На виконання розділу IX «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про адміністративну процедуру»	31.03.2024	Директорат шкільної освіти, Державна служба якості освіти України
11	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про внесення змін до наказу Міністерства освіти і науки України від 10 травня 2002 р. № 292 «Про затвердження Положення про центр, будинок, клуб еколого-натуралістичної творчості учнівської молоді, станцію юних натуралістів»	Відповідно до рішення міжвідомчої робочої групи з питань прискореного перегляду інструментів державного регулювання господарської діяльності, утвореної відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 13 січня 2023 р. № 44 (протокол засідання від 24 травня 2023 р. № 9, доручення Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2023 № 11092/1/1-23)	31.03.2024	Директорат шкільної освіти
12	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про	Відповідно до рішення міжвідомчої робочої групи з питань прискореного перегляду	31.03.2024	Директорат шкільної освіти

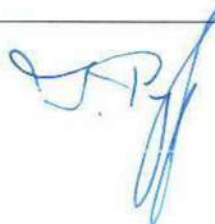
	внесення змін до наказу Міністерства освіти і науки України від 19 грудня 2002 р. № 730 «Про затвердження Положення про центр, будинок, клуб, бюро туризму, краєзнавства, спорту та екскурсій учнівської молоді, туристсько-краєзнавчої творчості учнівської молоді, станцію юних туристів»	інструментів державного регулювання господарської діяльності, утвореної відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 13 січня 2023 р. № 44 (протокол засідання від 24 травня 2023 р. № 9, доручення Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2023 № 11092/1/1-23)		
13	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про внесення змін до Порядку замовлення, видачі та обліку документів про професійно-технічну освіту державного зразка, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 02 квітня 2015 р. № 387, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 16 квітня 2015 року за № 426/26871»	З метою приведення у відповідність з нормами Законів України «Про освіту» та «Про професійну (професійно-технічну) освіту», Положення про Єдину державну електронну базу з питань освіти, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 08 червня 2018 р. № 620, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05 січня 2018 року за №1132/32884, та реалізації права здобувачів освіти на отримання документа про освіту з урахуванням забезпечення доступності відтвореної на ньому інформації, спрощення механізму замовлення, виготовлення та обліку документів про освіту	31.03.2024	Директорат професійної освіти
14	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про	На виконання абзацу десятого пункту 5 Порядку проведення державної атестації	30.04.2024	Директорат розвитку науки

	затвердження Методики оцінювання ефективності наукової (науково-технічної) діяльності наукових установ та закладів вищої освіти в частині провадження такими закладами наукової (науково-технічної) діяльності за окремими науковими напрямками під час проведення державної атестації»	наукових установ та закладів вищої освіти в частині провадження такими закладами наукової (науково-технічної) діяльності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 липня 2017 р. № 540		
15	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Порядку надання професійної підтримки та допомоги педагогічним працівникам (супервізія)»	На виконання абзацу дев'ятого частини другої статті 54 Закону України «Про повну загальну середню освіту»	30.04.2024	Директорат шкільної освіти
16	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про внесення змін до Типових правил прийому до закладів професійної (професійно-технічної) освіти України, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 14 травня 2013 р.	Приведення у відповідність до Положення про Єдину державну електронну базу з питань освіти, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки від 08 червня 2018 р. № 620, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05 січня 2018 р. за № 1132/32584, та реалізації права здобувачів освіти на подання документів через електронний кабінет в ЄДЕБО	31.05.2024	Директорат професійної освіти

	№ 499, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29 травня 2013 року за № 823/23355»			
17	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про внесення змін до Положення про атестацію педагогічних працівників»	На виконання частини п'ятої статті 50 Закону України «Про освіту», статті 32 Закону України «Про дошкільну освіту», частини першої статті 48 Закону України «Про повну загальну середню освіту», статті 25 Закону України «Про позашкільну освіту», частини четверту статті 45 Закону України «Про професійну (професійно-технічну) освіту», частини першої статті 24, частини п'ятої, шостої статті 59 Закону України «Про фахову передвищу освіту», частини сьомої статті 55 Закону України «Про вищу освіту»	30.06.2024	Директорат шкільної освіти Директорат професійної освіти
18	Проект Закону України «Про Національну систему кваліфікацій»	Необхідність законодавчого врегулювання функціонування Національної системи кваліфікацій, встановлення прозорих правил взаємодії всіх заінтересованих сторін щодо визнання результатів навчання та інших механізмів взаємозв'язку освіти і професійної підготовки з потребами ринку праці, розвитку економіки, суспільства і громадян	31.07.2024	Директорат фахової передвищої, вищої освіти
19	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про	Приведення у відповідність Положення про організацію навчально-виробничого	30.11.2024	Директорат професійної освіти

	внесення змін до Положення про організацію навчально-виробничого процесу у професійно-технічних навчальних закладах, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 30 травня 2006 р. № 419, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15 червня 2006 року за № 711/12585»	процесу у професійно-технічних навчальних закладах з нормами Закону України «Про професійну (професійно-технічну) освіту»		
20	Проект наказу Міністерства освіти і науки України «Про внесення змін до спільного наказу Міністерства освіти і науки України, Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України від 23 липня 2010 р. № 736/902/758, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України від 30 листопада 2010 року за № 1196/18491»	З метою приведення у відповідність з нормами Закону України «Про освіту» та Переліку платних послуг, які можуть надаватися закладами освіти, іншими установами та закладами системи освіти, що належать до державної та комунальної форми власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 серпня 2010 р. № 796	30.11.2024	Директорат професійної освіти Департамент фінансування державних і загальнодержавних видатків

Директор департаменту правового забезпечення

Ігор РУДИК

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Департамент забезпечення документообігу, контролю та інформаційних технологій

пр-кт Берестейський, 10, м. Київ, 01135, тел.(044)481-32-50, факс (044)481-32-23, E-mail: org@mon.gov.ua

Д О В І Д К А

Відповідно до наказу Міністра освіти і науки України від 16.04.2024 № 264 - оп тимчасове виконання обов'язків Міністра освіти і науки України 25 квітня 2024 року покладено на заступника Міністра Михайла Винницького.

Директор департаменту

Інна ЄРКО

МОН № 1.1/9-тво-24 від 24.04.2024

Підписав: Єрко Інна Анатоліївна

Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000C4691F00B11AA500

Дійсний: з 27.06.2022 11:19:44 по 27.06.2024 11:19:44